

BIULETYN

CENTRALNEJ RADY ZWIĄZKÓW ZAWODOWYCH

1966

Warszawa, dnia 15 listopada 1966 r.

Nr 7

SPIS TRESCI

Dział B

	str.
Poz. 80 — rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 27 maja 1966 r. w sprawie wynagradzania pracowników gospodarczych, pracowników usługowych, pracowników zatrudnionych przy pilnowaniu i pracowników służby technicznej, zatrudnionych w zakładach społecznych służby zdrowia, w kolumnach transportu sanitarnego, w zakładach pomocy społecznej oraz w zakładach rehabilitacji zawodowej inwalidów	193
„ 81 — rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 27 maja 1966 r. w sprawie uposażenia pracowników administracyjnych zatrudnionych w jednostkach organizacyjnych resortu zdrowia i opieki społecznej	197
„ 82 — rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 14 lipca 1966 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie zawieszania prawa do renty oraz zasad wypłacania inwalidzkiej renty wyrównawczej	211
„ 83 — rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 30 lipca 1966 r. w sprawie ustalenia stanowisk, kwalifikacji i uposażenia pracowników prezydiów rad narodowych	212
„ 84 — rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 30 lipca 1966 r. w sprawie uposażeń stale urzędujących członków prezydiów rad narodowych	220
„ 85 — rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 30 lipca 1966 r. w sprawie dodatków funkcyjnych i specjalnego dodatku pedagogicznego dla nauczycieli zatrudnionych w administracji szkolnej	221
„ 86 — uchwała Nr 228 Rady Ministrów z dnia 30 lipca 1966 r. w sprawie podwyżki wynagrodzeń za pracę najniższej zarabiających pracowników przedsiębiorstw, instytucji i urzędów	222
„ 87 — uchwała Nr 234 Rady Ministrów z dnia 30 lipca 1966 r. w sprawie podwyższenia najniższego rent	223
„ 88 — uchwała Nr 236 Rady Ministrów z dnia 2 sierpnia 1966 r. w sprawie podwyższenia zasiłku szpitalnego	224
„ 89 — rozporządzenie Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej z dnia 27 maja 1966 r. w sprawie zasad stosowania w zakładach społecznych służby zdrowia i w zakładach pomocy społecznej odpowiednich szczebli tabeli stawek wynagrodzenia podstawowego niższego personelu pomocniczo-lekarskiego	224
„ 90 — rozporządzenie Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej z dnia 27 maja 1966 r. w sprawie zasad stosowania w zakładach społecznych służby zdrowia, w kolumnach transportu sanitarnego, w zakładach pomocy społecznej i w zakładach rehabilitacji zawodowej inwalidów odpowiednich szczebli tabeli stawek wynagrodzenia pracowników gospodarczych, pracowników usługowych, pracowników zatrudnionych przy pilnowaniu i pracowników służby technicznej	225
„ 91 — zarządzenie Nr 53 Prezesa Rady Ministrów z dnia 3 sierpnia 1966 r. w sprawie wypłaty rent rencistom będącym inżynierami lub technikami	227
„ 92 — wyjaśnienie Nr 1 Komitetu Pracy i Płac z dnia 1 marca 1966 r. w sprawie wykładni i stosowania art. 16 ust. 3 ustawy z dnia 2 lipca 1924 r. w przedmiocie pracy młodocianych i kobiet	227

DZIAŁ B

80

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 27 maja 1966 r.

w sprawie wynagradzania pracowników gospodarczych, pracowników obsługowych, pracowników zatrudnionych przy pilnowaniu i pracowników służby technicznej, zatrudnionych w zakładach społecznych służby zdrowia, w kolumnach transportu sanitarnego, w zakładach pomocy społecznej oraz w zakładach rehabilitacji zawodowej inwalidów.

(Dziennik Ustaw z dnia 10 czerwca 1966 r. Nr 20, poz. 127)

Na podstawie art. 24 ustawy z dnia 28 października 1948 r. o zakładach społecznych służby zdrowia i planowej gospodarce w służbie zdrowia (Dz. U. z 1948 r. Nr 55, poz. 434, z 1950 r. Nr 36, poz. 327, z 1951 r. Nr 1, poz. 2 i z 1955 r. Nr 11, poz. 67) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustala się dla pracowników gospodarczych,

pracowników obsługowych, pracowników zatrudnionych przy pilnowaniu i pracowników służby technicznej, zatrudnionych w zakładach społecznych służby zdrowia, w kolumnach transportu sanitarnego, w zakładach pomocy społecznej i w zakładach rehabilitacji zawodowej inwalidów następującą tabelę miesięcznego wynagrodzenia podstawowego:

Lp.	Nazwa stanowiska	Kwota miesięcznego wynagrodzenia podstawowego w złotych				
		Szczegół				
		A	B	C	D	E
1	2	3	4	5	6	7
I. Pracownicy gospodarczy						
1	Kierownik (zarządzający) kuchni (stołówki) w zakładach o liczbie łóżek (miejsc): — do 300 — ponad 300	850—1500 950—1800	— —	950—1650 1100—1950	1050—1750 1175—2050	— —
2	Kierownik (zarządzający) pralni, szwalni w zakładzie o liczbie łóżek: — do 300 — ponad 300	850—1400 950—1700	— —	950—1550 1100—1850	1050—1650 1175—1950	— —
3	Kierownik kuchni mlecznej w kuchni produkującej mieszanekę dziennie w ilości: — do 50 l — 51 do 200 l — ponad 200 l	850—1300 950—1400 1000—1600	— — —	— — —	1050—1550 1150—1650 1300—1950	— — —
4	Kierownik magazynu w zakładzie pomocy społecznej, intendent w zakładzie pomocy społecznej lub w zakładzie rehabilitacji zawodowej inwalidów	950—1800	—	—	1150—2050	—
5	Kierownik kuchni, pralni w zakładzie pomocy społecznej od 250 łóżek	950—1700	—	—	1150—1950	—
6	Kierownik pralni w zakładach sanitarnych, kierownik kąpieliska w zakładach sanitarnych	—	—	—	—	1300—1850
7	Zastępca kierownika pralni w zakładach sanitarnych	—	—	—	—	1150—1700
II. Pracownicy obsługi						
1	Kuchmistrz, mistrz cukierniczy, mistrz piekarski, mistrz rzeźniczy	1300—2000	—	1500—2250	1600—2350	—
2	Starszy kucharz, starszy piekarz	850—1500	—	950—1650	1000—1750	—
3	Kucharz, cukiernik, piekarz	850—1300	—	950—1450	1000—1550	—
4	Pomoc kuchenna	850—1000	—	950—1050	1000—1150	—
5	Starszy pracz, pracz pralni mechanicznej	850—1200	—	950—1350	1000—1400	1050—1500
6	Starsza szwaczka	850—1200	—	950—1350	1000—1450	1050—1500
7	Szwaczka, praczka, prasowaczka	850—1100	—	950—1200	1000—1300	1050—1350
8	Kierownik warsztatu prowadzącego terapię zajęciową	1250—2000	—	—	1600—2450	—
9	Instruktor terapii zajęciowej	1050—1500	—	—	1350—1900	—
10	Rzemieślnik gospodarczy, ogrodnik wykwalifikowany	850—1300	—	950—1450	1050—1550	—
11	Pomoc rzemieślnika, ogrodnik	850—1050	—	950—1200	1000—1250	—

Lp.	Nazwa stanowiska	Kwota miesięcznego wynagrodzenia podstawowego w złotych				
		Szczebel				
		A	B	C	D	E
1	2	3	4	5	6	7
12	Robotnik terenowy, gospodarczy lub magazynowy, woźnica, grabarz, hodowca zwierząt doświadczalnych	850—1200	—	950—1300	1000—1350	1050—1450
13	Fasowaczka w aptece	850—1050	—	950—1200	1000—1250	—
14	Sprzątaczką w systemie czasowym	850	900—1000	950—1050	1000—1100	1150—1200
III. Pracownicy zatrudnieni przy pilnowaniu						
1	Komendant wartowni w Centralnej Bazie Sanitarno-Przeciwepidemicznej	—	—	1050—1400	—	—
2	Starszy strażnik	900—1000	—	1050—1150	1150—1300	—
3	Strażnik	850—900	—	950	1050—1100	—
4	Portier, dozorca w zakładzie pomocy społecznej lub w zakładzie rehabilitacji zawodowej inwalidów	850—1000	—	—	1050—1150	—
5	Dozorca, wartownik w Centralnej Bazie San.-Przeciwepidemicznej	850—900	—	950—1000	1050—1100	—
IV. Służba techniczna						
1	Główny inżynier	2000—3000	—	—	2100—3100	2200—3200
2	Inżynier, kierownik warsztatu — pracowni	1500—2500	—	—	1600—2600	1700—2700
3	Technik	1400—2000	—	—	1450—2050	1600—2250
4	Mistrz	1300—1800	—	—	1400—1900	1500—2000
5	Rzemieślnik wykwalifikowany zatrudniony przy konserwacji i dokonywaniu bieżących napraw maszyn i sprzętu medycznego	1000—1700	—	—	1100—1800	1200—1900

§ 2. Minister Zdrowia i Opieki Społecznej w uzgodnieniu z Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Służby Zdrowia i w porozumieniu z Przewodniczącym Komitetu Pracy i Płac ustali w drodze rozporządzenia zasady stosowania w zakładach, o których mowa w § 1, odpowiednich szczebli tabeli miesięcznego wynagrodzenia podstawowego, zwanej w dalszym ciągu „tabelą”.

§ 3. Wynagrodzenie określone w tabeli wypłaca się miesięcznie w terminach przyjętych w danym zakładzie.

§ 4. Minister Zdrowia i Opieki Społecznej w uzgodnieniu z Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Służby Zdrowia i w porozumieniu z Przewodniczącym Komitetu Pracy i Płac może uzupełnić tabelę nowymi stanowiskami i odpowiednimi dla nich stawkami.

§ 5. 1. Minister Zdrowia i Opieki Społecznej w uzgodnieniu z Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Służby Zdrowia ustali jednostki organizacyjne służby zdrowia i opieki społecznej uprawnione — w celu należytego zapewnienia napraw i konserwacji sprzętu medycznego oraz urządzeń instalacji technicznych — do powołania służby technicznej.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się w odniesieniu do rzemieślników wykwalifikowanych zatrudnionych przy konserwacji i dokonywaniu bieżących napraw maszyn i sprzętu medycznego.

§ 6. 1. Pracownikom służby technicznej przysługuje miesięczna premia w wysokości do 25% miesięcznego wynagrodzenia podstawowego, pod warunkiem:

- 1) dobrej jakości wykonywanych prac,
- 2) terminowego wykonywania prac,
- 3) oszczędnego zużywania materiałów,
- 4) bezawaryjnego działania konserwowanych maszyn i urządzeń.

2. Wysokość premii, o której mowa w ust. 1, ustala kierownik zakładu pracy.

§ 7. Do pracowników obsługi kotłowni centralnego ogrzewania (palaczy i ich pomocników, rzemieślników i robotników) stosuje się zasady płac, premie, wszelkie dodatki (np. za pracę w warunkach szkodliwych dla zdrowia i uciążliwych, dla brygadzystów) oraz zasady korzystania z odzieży roboczej i ochronnej obowiązującej dla tej kategorii pracowników zatrudnionych w przedsiębiorstwach (zakładach) gospodarki komunalnej.

§ 8. 1. Wynagrodzenie, o którym mowa w § 1, otrzymują pracownicy zatrudnieni w wymiarze 46 godzin tygodniowo.

2. W razie zatrudnienia w wymiarze mniejszym niż określony w ust. 1 wypłaca się wynagrodzenie za każdą godzinę pracy stanowiące $\frac{1}{200}$ część wynagrodzenia określonego w § 1.

3. W razie zatrudnienia w wymiarze godzin większym niż określony w ust. 1, w porze nocnej lub w dni ustawowo wolne od pracy wypłaca się wynagrodzenie obliczone według zasad określonych w ust 2, z tym że za pierwsze dwie godziny przysługuje dopłata w wysokości 50% wynagrodzenia, za następne zaś godziny, a także za pracę w dni ustawowo wolne od pracy, jeżeli pracownik nie otrzymał w zamian dnia wolnego, oraz za pracę nocną, jeżeli nie wyni-

ka ona z normalnego rozkładu zajęć — dopłata w wysokości 100% wynagrodzenia podstawowego.

§ 9. 1. Strażnikom i dozorcóm przysługuje wynagrodzenie za pracę w godzinach nadliczbowych w wysokości:

1) za każdą godzinę ponad 8 godzin na dobę bądź ponad 6 godzin w sobotę do pełnych 12 godzin na dobę (ponad 46 godzin tygodniowo do 72 godzin tygodniowo) — po 110% podstawowej stawki godzinowej,

2) za następne godziny nadliczbowe oraz godziny nadliczbowe przypadające w dni ustawowo wolne od pracy i w nocy — po 200% podstawowej stawki godzinowej.

2. Strażnikom i dozorcóm przysługuje w tygodniu jeden dzień (pełne 24 godziny) wolny od pracy, z tym że co trzeci tydzień dzień wolny od pracy powinien przypadać w niedzielę.

§ 10. Z dniem wejścia w życie rozporządzenia — pracownikom objętym rozporządzeniem nie przysługuje:

1) dodatek pobierany dotychczas w myśl uchwały nr 103 Rady Ministrów z dnia 16 marca 1963 r. w sprawie podwyżki wynagrodzenia za pracę najniższej zarabiających pracowników przedsiębiorstw, instytucji i urzędów oraz obniżenia skali podatku od wynagrodzeń (Monitor Polski Nr 25, poz. 124),

2) dodatek określony w uchwale nr 301 Rady Ministrów z dnia 14 września 1963 r. w sprawie wprowadzenia przejściowego dodatku kwartalnego dla pracujących.

§ 11. 1. Dla pracowników objętych regulacją płac przejściowy dodatek mieszkaniowy wprowadzony uchwałą nr 187 Rady Ministrów z dnia 20 lipca 1965 r. w sprawie wprowadzenia przejściowego dodatku mieszkaniowego (Monitor Polski Nr 43, poz. 239), w kwocie ustalonej przez wynajmującego w wyciągu z karty lokatorskiej, ulega z dniem 1 czerwca 1966 r. trwałemu zmniejszeniu o kwotę równą 50% podwyżki wynagrodzenia netto, uzyskanej w wyniku regulacji, nie wyższą jednak od dodatku mieszkaniowego.

2. Przez podwyżkę wynagrodzenia należy rozumieć wzrost netto stałych elementów wynagrodzenia, tj. wynagrodzenia podstawowego oraz dopłat do tego wynagrodzenia w głównym miejscu pracy.

3. W razie gdy kwota podwyżki (ust. 1 i 2) jest niższa niż 200% pełnego dodatku, pozostała część dodatku, po potrąceniu kwoty określonej w ust. 2, wypłaca się do dnia 31 grudnia 1966 r.

4. Począwszy od 1 stycznia 1967 r. ustalenie wysokości pozostałej części dodatku następuje w okresach półrocznych.

5. Za podstawę do określenia wysokości pozostałej części dodatku na każde półrocze, począwszy od I półrocza 1967 r., przyjmuje się porównanie średniomiesięcznego zarobku netto z poprzedniego półrocza ze średniomiesięcznym zarobkiem netto z okresu bazowego, tj. od 1 września 1964 r. do 31 sierpnia 1965 r., powiększonego o kwotę podwyżki wynagrodzenia netto w dniu 1 czerwca 1966 r. (ust. 2).

6. Wzrost zarobku w stosunku do powiększonego zgodnie z ust. 5 zarobku bazowego skutkuje obniżeniem w następnym półroczu dodatku, o którym mowa w ust. 3, w wysokości 50% uzyskanego wzrostu zarobku netto.

7. W razie uzyskania w przekroju rocznym począwszy od 1967 r. średniomiesięcznego wzrostu zarobku w wysokości co najmniej 200% kwoty dodatku, o którym mowa w ust. 3, następuje trwała utrata dodatku, niezależnie od wysokości zarobku uzyskiwanego w późniejszych okresach. W tym celu niezależnie od obliczeń półrocznych dokonuje się obliczeń zarobku osiągniętego w każdym roku kalendarzowym.

8. W zakresie uregulowanym niniejszym rozporządzeniem nie mają zastosowania przepisy uchwały nr 187 Rady Ministrów z dnia 20 lipca 1965 r. w sprawie wprowadzenia przejściowego dodatku mieszkaniowego (Monitor Polski Nr 43, poz. 239).

9. Upoważnia się Przewodniczącego Komitetu Pracy i Płac do określenia w porozumieniu z Ministrem Zdrowia i Opieki Społecznej i Centralną Radą Związków Zawodowych sposobu rozliczenia przejściowych dodatków mieszkaniowych wypłaconych za miesiąc czerwiec 1966 r. z uwzględnieniem przepisów ust. 1—8.

§ 12. Traci moc rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 25 sierpnia 1959 r. w sprawie wynagradzania niektórych pracowników gospodarczych i obsługi zatrudnionych w zakładach społecznych służby zdrowia, w kolumnach transportu sanitarnego oraz w zakładach pomocy społecznej (Dz. U. Nr 50, poz. 304).

§ 13. Wykonanie rozporządzenia porucza się Ministrowi Zdrowia i Opieki Społecznej, Przewodniczącemu Komitetu Pracy i Płac, Ministrowi Finansów oraz innym zainteresowanym ministrom.

§ 14. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 czerwca 1966 r., z tym że podwyżka wynagrodzenia za miesiąc czerwiec 1966 r. wynikająca z regulacji ulega zmniejszeniu o wypłacony za ten miesiąc dodatek mieszkaniowy lub odpowiednią jego część, jeżeli pracownik traci wskutek podwyżki prawo do tego dodatku w całości lub w części.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

81

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 27 maja 1966 r.

w sprawie uposażenia pracowników administracyjnych zatrudnionych w jednostkach organizacyjnych resortu zdrowia i opieki społecznej.

(Dziennik Ustaw z dnia 10 czerwca 1966 r. Nr 20, poz. 128)

Na podstawie art. 5, 8 i 37 ust. 2 ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. o uposażeniu pracowników państwowych (Dz. U. Nr 7, poz. 39) zarządza się, co następuje:

Przepisy ogólne.

§ 1. 1. Przepisy rozporządzenia stosuje się do uposażenia:

1) pracowników administracyjnych oraz pracowników komórek dokumentacji chorych i statystyki medycznej zatrudnionych w zakładach społecznych służby zdrowia,

2) pracowników administracyjnych zatrudnionych w kolumnach transportu sanitarnego oraz domach pielęgniarek,

3) pracowników administracyjnych, opiekunów i wychowawców zatrudnionych w państwowych zakładach pomocy społecznej oraz w zakładach rehabilitacji zawodowej inwalidów.

2. Zasady wynagradzania pracowników administracyjnych zatrudnionych w szpitalach klinicznych oraz w sanatoriach uzdrowiskowych regulują odrębne przepisy.

Przepisy szczegółowe.

§ 2. 1. Dla pracowników administracyjnych wymienionych w § 1 ust. 1 ustala się uposażenie podstawowe według następujących grup i szczebli:

Grupa uposażenia	Uposażenie miesięczne w złotych			
	szczebel A	szczebel B	szczebel C	szczebel D
I	2.250—4.000	2.580—4.350	2.740—4.550	—
II	2.000—3.500	2.280—3.850	2.420—4.000	—
III	1.650—3.100	1.890—3.400	2.010—3.500	2.130—3.650
IV	1.350—2.700	1.550—3.000	1.650—3.100	1.750—3.200
V	1.150—2.400	1.320—2.600	1.400—2.700	1.500—2.800
VI	900—1.900	1.050—2.050	1.120—2.150	1.200—2.250
VII	900—1.500	1.030—1.650	1.100—1.750	1.160—1.800
VIII	900—1.300	1.020—1.450	1.080—1.500	1.140—1.600
IX	900—1.100	1.010—1.250	1.070—1.300	1.130—1.400
X	900—1.000	1.000—1.150	1.060—1.200	1.120—1.250
XI	850	950—1.000	1.000—1.050	1.050—1.100

2. Zasady stosowania poszczególnych szczebli w zakładach społecznych służby zdrowia, kolumnach transportu sanitarnego, domach pielęgniarek, zakładach pomocy społecznej oraz w zakładach rehabilitacji zawodowej inwalidów określa załącznik nr 1 do rozporządzenia.

3. Uposażenie wypłaca się miesięcznie z góry.

§ 3. Pracownik pobierającym uposażenie ustalone w § 2 nie przysługują dodatki funkcyjne, służbowe i uzasadnione specjalnymi kwalifikacjami oraz za pracę w warunkach szkodliwych bądź uciążliwych dla zdrowia.

§ 4. 1. Pracownik może być awansowany (w granicach zatwierdzonego funduszu płac zakładu pracy) w obrębie danego stanowiska nie częściej niż raz w ciągu roku pracy i nie wyżej niż do bezpośrednio wyższej grupy uposażenia podstawowego.

2. Przez awans w obrębie danego stanowiska rozumie się zarówno przyznanie wyższej grupy uposażenia, jak i zwiększenie uposażenia w granicach kwot przewidzianych dla posiadanej przez pracownika grupy.

3. W razie awansu podwyżka uposażenia podstawowego nie może być niższa niż 50 zł.

§ 5. 1. Utrzymuje się dotychczasowy fundusz nagród dla pracowników zakładów pomocy społecznej w wysokości 3% funduszu płac.

2. Nagrody przyznaje — po zasięgnięciu opinii rady zakładowej:

a) prezydium właściwej rady narodowej dyrektorem zakładów,

b) dyrektor zakładu podległym pracownikom.

§ 6. 1. Wychowawcom zakładów pomocy społecznej oraz nauczycielom i wychowawcom zakładów

rehabilitacji zawodowej inwalidów przysługuje uposażenie obliczone przy odpowiednim zastosowaniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 29 maja 1954 r. w sprawie uposażenia nauczycieli i wychowawców (Dz. U. z 1954 r. Nr 26, poz. 103 i Nr 31, poz. 127, z 1955 r. Nr 42, poz. 256, z 1956 r. Nr 37, poz. 168, z 1958 r. Nr 52, poz. 249, z 1960 r. Nr 38, poz. 223, z 1961 r. Nr 34, poz. 167 i Nr 42, poz. 220, z 1962 r. Nr 6, poz. 22, z 1963 r. Nr 44, poz. 248 i z 1965 r. Nr 44, poz. 275).

2. Wychowawcom zatrudnionym w zakładach pomocy społecznej przysługują dodatki za trudną pracę przewidziane uchwałą nr 460 Prezydium Rządu z dnia 21 lipca 1956 r. w sprawie polepszenia warunków pracy w państwowych domach dziecka, ośrodkach wychowawczych, państwowych specjalnych zakładach wychowawczych, państwowych pogotowiach opiekuńczych i w szkołach specjalnych.

§ 7. 1. Pracownik zatrudniony w zakładzie, w którym wyższe szczeble płac przysługują tylko w niektórych komórkach — ma prawo do uposażenia według tych szczebli, jeżeli podstawowym jego miejscem zatrudnienia jest komórka, w której stosuje się wyższe szczeble płac.

2. W razie przejścia do pracy w innej komórce organizacyjnej lub do innego rodzaju pracy o wyższym uposażeniu, pracownik otrzymuje uposażenie według odpowiedniego szczebla płac z dniem pierwszym najbliższego miesiąca po zmianie miejsca pracy. W razie przejścia do pracy o niższym uposażeniu podstawowym obowiązuje 3-miesięczny okres wypowiedzenia warunków płac.

3. Obowiązek wypowiedzania stawki uposażenia podstawowego nie dotyczy wypadków, w których pracownik został zaszeregowany do wyższego szczebla uposażenia na podstawie decyzji o przesunięciu do innej komórki organizacyjnej na czas ściśle określony. Czasowe przesunięcie, o którym mowa wyżej, nie może przekraczać trzech miesięcy.

4. W razie zachorowania na gruźlicę lub inną chorobę zakaźną w związku przyczynowym z zatrudnieniem, pracownik zachowuje prawo do ostatnio pobieranego uposażenia podstawowego przez okres trwania stosunku pracy.

5. Przepis ust. 2 nie dotyczy przesunięcia kobiety ciężarnej do pracy lżejszej lub nieszkodliwej dla zdrowia w związku z ciążą. W takich wypadkach uposażenie nie ulega zmianie do czasu ukończenia przerwy w pracy, przysługującej kobietom w związku z porodem.

6. Pracownik zatrudniony w zakładzie (komórce organizacyjnej) przeznaczonym na okres nasilenia chorób zakaźnych na danym terenie wyłącznie dla chorych zakaźnie ma prawo do uposażenia według szczebla C tabeli płac tylko za czas przepracowany w okresie przebywania chorych zakaźnie w tym zakładzie (komórce organizacyjnej).

§ 8. 1. Ustala się tabelę stanowisk, kwalifikacji i zaszeregowania pracowników wymienionych w § 1, stanowiącą załącznik nr 2 do rozporządzenia.

2. Szczegółowe zasady i tryb kwalifikowania pracowników na stanowiska przewidziane w załączniku nr 2 określi Minister Zdrowia i Opieki Społecznej w uzgodnieniu z Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Służby Zdrowia.

§ 9. Minister Zdrowia i Opieki Społecznej w

uzgodnieniu z Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Służby Zdrowia i w porozumieniu z Przewodniczącym Komitetu Pracy i Płac może w drodze rozporządzenia:

1) uzupełnić tabelę nowymi stanowiskami,

2) określić uposażenie dla stanowisk wymienionych w pkt 1,

3) określić wymagania kwalifikacyjne dla stanowisk wymienionych w pkt 1,

4) określić stosowanie danej tabeli stawek płacowych dla nowego typu zakładu (komórki organizacyjnej, stanowiska), nie objętego wykazem podanym w załączniku nr 1,

5) zmienić stosowanie w danym zakładzie (komórce organizacyjnej) jednego z czterech szczebli uposażeń podstawowych podanych w § 2 ust. 1 w razie zmiany profilu zakładu (komórki organizacyjnej) lub rodzaju warunków pracy,

6) w stosunku do stanowisk mających zasadnicze znaczenie dla danego działu służby — podwyższyć ustalone w tabeli wymagania kwalifikacyjne zarówno w zakresie wykształcenia, jak i ilości lat praktyki zawodowej.

§ 10. Zakwalifikowania pracownika przyjmowanego do pracy na stanowisko przewidziane w załączniku nr 2 do rozporządzenia dokonuje zakład zawierający umowę o pracę.

§ 11. 1. Od dnia wejścia w życie rozporządzenia mogą być przyjmowani do pracy wyłącznie pracownicy posiadający kwalifikacje przewidziane w załączniku nr 2.

2. Zakład zawierający umowę o pracę może w wyjątkowo uzasadnionym wypadku, za zgodą organu sprawującego bezpośredni nadzór, przyjąć do pracy na określone stanowisko pracownika nie posiadającego kwalifikacji przewidzianych w załączniku nr 2, jeżeli wyróżnia się on zdolnościami i osiągnięciami w dotychczasowej pracy.

3. Przepisu ust. 2 nie stosuje się do pracowników przyjmowanych na stanowiska, dla których wymagane są kwalifikacje z zakresu wykształcenia technicznego lub pedagogicznego, jak również pracowników zatrudnionych na stanowisku radcy prawnego.

4. Stan zatrudnienia pracowników, o których mowa w ust. 2, nie może przekraczać 5% etatów danego zakładu.

§ 12. 1. Zakwalifikowania pracowników zatrudnionych w dniu wejścia w życie rozporządzenia dokonuje organ właściwy w danym zakładzie do zawarcia umowy o pracę.

2. Organ określony w ust. 1 może za zgodą organu nadrzędnego zakwalifikować pracownika zatrudnionego w dniu wejścia w życie rozporządzenia na stanowisko wymienione w załączniku nr 2 także wówczas, gdy pracownik nie posiada kwalifikacji przewidzianych dla tego stanowiska, jeżeli wykonywał dotychczas pracę odpowiadającą temu stanowisku oraz wyróżnia się zdolnościami i wynikami w pracy.

§ 13. Przy przyjęciu do pracy przyznaje się pracownikowi najniższą grupę uposażenia podstawowego przewidzianą w załączniku dla danego stanowiska. Ze względu na wyjątkowe kwalifikacje, rodzaj wykonywanej pracy i stopień związanej z nią

odpowiedzialności może być pracownikowi przyznana bezpośrednio wyższa grupa uposażenia.

§ 14. 1. Pracownicy zatrudnieni w dniu wejścia w życie rozporządzenia, zakwalifikowani na stanowiska przewidziane w załączniku, nie mogą otrzymać uposażenia niższego od dotychczas pobieranego.

2. Pracownicy zatrudnieni w niepełnym wymiarze czasu pracy zostają zakwalifikowani na właściwe stanowisko na ogólnych zasadach, z tym że ich wynagrodzenie za każdą efektywną godzinę pracy ustala się w wysokości proporcjonalnej do uposażenia określonego za pracę w pełnym wymiarze czasu pracy.

§ 15. 1. Pracownikom zatrudnionym na stanowiskach starszego woźnego, woźnego, powielaczowego, dźwigowego i gońca przysługuje wynagrodzenie za pracę w godzinach nadliczbowych na zasadach określonych w ustawie z dnia 18 grudnia 1919 r. o czasie pracy w przemyśle i handlu (Dz. U. z 1933 r. Nr 94, poz. 734 z późniejszymi zmianami).

2. Pracownikom zatrudnionym na stanowiskach portiera i dozorczy przysługuje wynagrodzenie za pracę w godzinach nadliczbowych w wysokości:

1) za każdą godzinę ponad 8 godzin na dobę bądź ponad 6 godzin w sobotę do pełnych 12 godzin na dobę (ponad 46 godzin tygodniowo do 72 godzin tygodniowo) — 110% stawki godzinowej uposażenia podstawowego,

2) za godziny nadliczbowe ponad 12 godzin na dobę oraz za godziny nadliczbowe przypadające w święta i w nocy 200% stawki godzinowej uposażenia podstawowego.

3. Pracownikom określonym w ust. 2 przysługuje w tygodniu jeden dzień (pełne 24 godziny) wolny od pracy, z tym że co trzeci tydzień dzień wolny od pracy powinien przypadać w niedzielę.

4. W celu ustalenia stawki godzinowej za pracę określoną w ust. 2 dzieli się miesięczne uposażenie podstawowe pracownika przez 200.

§ 16. 1. Dla pracowników objętych regulacją płac przejściowy dodatek mieszkaniowy, wprowadzony uchwałą nr 187 Rady Ministrów z dnia 20 lipca 1965 r. w sprawie wprowadzenia przejściowego dodatku mieszkaniowego (Monitor Polski Nr 43, poz. 239), w kwocie ustalonej przez wynajmującego w wyciągu z karty lokatorskiej, ulega z dniem 1 czerwca 1966 r. trwałemu zmniejszeniu o kwotę równą 50% podwyżki wynagrodzenia netto, uzyskanej w wyniku regulacji, nie wyższą jednak od dodatku mieszkaniowego.

2. Przez podwyżkę wynagrodzenia należy rozumieć wzrost netto stałych elementów wynagrodzenia (uposażenia podstawowego) w głównym miejscu pracy.

3. W razie gdy kwota podwyżki (ust. 2) jest niższa niż 200% pełnego dodatku, pozostałą część dodatku, po potrąceniu kwoty określonej w ust. 1 i 2, wypłaca się do dnia 31 grudnia 1966 r.

4. Począwszy od 1 stycznia 1967 r. ustalanie wysokości pozostałej części dodatku następuje w okresach półrocznych.

5. Za podstawę do określenia wysokości pozostałej części dodatku na każde półrocze, począwszy od I półrocza 1967 r., przyjmuje się porównanie średniomiesięcznego zarobku netto z poprzedniego półrocza ze średniomiesięcznym zarobkiem netto

z okresu bazowego, tj. od 1 września 1964 r. do 31 sierpnia 1965 r., powiększonego o kwotę podwyżki wynagrodzenia netto w dniu 1 czerwca 1966 r. (ust. 2).

6. Wzrost zarobku w stosunku do powiększonego zgodnie z ust. 5 zarobku bazowego skutkuje obniżeniem w następnym półroczu dodatku, o którym mowa w ust. 3, w wysokości 50% uzyskanego wzrostu zarobku netto.

7. W razie uzyskania w przekroju rocznym — począwszy od 1967 r., średniomiesięcznego wzrostu zarobku w wysokości co najmniej 200% kwoty dodatku, o którym mowa w ust. 3, następuje trwała utrata dodatku, niezależnie od wysokości zarobku uzyskiwanego w późniejszych okresach. W tym celu niezależnie od obliczeń półrocznych dokonuje się obliczeń zarobku osiągniętego w każdym roku kalendarzowym.

8. W zakresie uregulowanym niniejszym rozporządzeniem nie mają zastosowania przepisy uchwały nr 187 Rady Ministrów z dnia 20 lipca 1965 r. w sprawie wprowadzenia przejściowego dodatku mieszkaniowego (Monitor Polski Nr 43, poz. 239).

9. Upoważnia się Przewodniczącego Komitetu Pracy i Płac do określenia w porozumieniu z Ministrem Zdrowia i Opieki Społecznej i Centralną Radą Związków Zawodowych sposobu rozliczenia przejściowych dodatków mieszkaniowych wypłacanych za miesiąc czerwiec 1966 r. z uwzględnieniem przepisów ust. 1—8.

§ 17. Z dniem wejścia w życie rozporządzenia pracownikom objętym rozporządzeniem nie przysługuje:

1) dodatek określony w uchwale nr 301 Rady Ministrów z dnia 14 września 1963 r. w sprawie wprowadzenia przejściowego dodatku kwartalnego dla pracujących,

2) dodatek pobierany dotychczas w myśl uchwały nr 103 Rady Ministrów z dnia 16 marca 1963 r. w sprawie podwyżki wynagrodzeń za pracę najniżej zarabiających pracowników przedsiębiorstw, instytucji i urzędów oraz obniżenia skali podatku od wynagrodzeń (Monitor Polski Nr 25, poz. 124).

§ 18. Tracą moc dotychczasowe przepisy w zakresie unormowanym niniejszym rozporządzeniem.

§ 19. Zachowują moc przepisy wykonawcze, wydane na podstawie dotychczasowych rozporządzeń, a mianowicie zarządzenie Ministra Zdrowia z dnia 25 sierpnia 1959 r. w sprawie szczegółowych zasad i trybu kwalifikowania pracowników administracyjnych na stanowiska przewidziane tabelą stanowisk, kwalifikacji i zaszerogowania (Monitor Polski Nr 76, poz. 405).

§ 20. Wykonanie rozporządzenia porucza się Ministrowi Zdrowia i Opieki Społecznej, Przewodniczącemu Komitetu Pracy i Płac i Ministrowi Finansów.

§ 21. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 czerwca 1966 r., z tym że podwyżka wynagrodzenia za miesiąc czerwiec 1966 r. wynikająca z regulacji ulega zmniejszeniu o wypłacony za ten miesiąc dodatek mieszkaniowy lub odpowiednią jego część, jeżeli pracownik traci wskutek podwyżki prawo do tego dodatku w całości lub w części.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

ZASADY ZASZEREGOWANIA PRACOWNIKÓW ADMINISTRACYJNYCH DO POSZCZEGÓLNYCH SZCZEBLI

§ 1. Wynagrodzenie według szerebła „A” otrzymują wszyscy pracownicy administracji zakładów społecznych służby zdrowia, kolumn transportu sanitarnego, domów pielęgniarek, zakładów pomocy społecznej oraz zakładów rehabilitacji zawodowej inwalidów — z wyjątkiem pracowników wymienionych w §§ 2, 3 i 4 niniejszego załącznika.

§ 2. Wynagrodzenie według szerebła „B” przysuguje:

1) pracownikom zatrudnionym w zakładach lub komórkach skórno-wenerologicznych,

2) pracownikom zatrudnionym w stacjach sanitarno-epidemiologicznych, kolumnach sanitarnych lub zakładach sanitarnych,

3) dyrektorom, opiekunom, magazynierom, starszym woźnym i portierom, zatrudnionym w zakładach specjalnych pomocy społecznej dla umysłowo niedorozwiniętych, psychicznie chorych choników i dla dzieci głęboko niedorozwiniętych umysłowo,

4) pracownikom wojewódzkich poradni zaopatrzenia ortopedycznego.

§ 3. Wynagrodzenie według szerebła „C” przysuguje:

1) pracownikom zatrudnionym:

a) w szpitalach i oddziałach zakaźnych,

b) w zakładach lub komórkach organizacyjnych przeznaczonych wyłącznie dla chorych na gruźlicę (szpitalach, sanatoriach, oddziałach, przychodniach i poradniach przeciwgruźliczych), dla chorych na jaglicę, choroby psychiczne lub epilepsję (szpitale, oddziały lub sanatoria, przychodnie, poradnie),

c) w zakładach lub komórkach organizacyjnych dla rehabilitowanych po przebytej chorobie Heine-

go-Medina bądź z zespołem Little'a — jeżeli swe podstawowe obowiązki wykonują w pomieszczeniach, w których przebywają tacy chorzy,

d) w zakładach, w których praca jest połączona z narażeniem na działanie promieni radu lub innych ciał promieniotwórczych,

e) w Lecznicy Ministerstwa Zdrowia i Opieki Społecznej,

f) w Instytucie Gruźlicy,

g) w pracowniach bakteriologicznych, chemiczno-analitycznych, serologicznych, chemicznych, scho-rzeń jelitowych, parazytologicznych lub cytologicznych — jeżeli swe podstawowe obowiązki wykonują w pomieszczeniach, w których są prowadzone badania (np. statystyk lub rejestrator medyczny),

h) w stacjach pogotowia ratunkowego przy wykonywaniu czynności dyspozytora,

i) w zakładach rehabilitacji zawodowej inwalidów przy sanatoriach przeciwgruźliczych,

2) pracownikom zatrudnionym w pracowniach (zakładach) rentgenologicznych, jeżeli w czasie wykonywania swych podstawowych obowiązków narażeni są na działanie promieni Roentgena.

§ 4. Wynagrodzenie według szerebła „D” przysuguje:

1) pracownikom administracyjnym zatrudnionym w stacjach sanitarno-epidemiologicznych, kolumnach sanitarnych, zakładach sanitarnych:

a) przy wykonywaniu czynności z zakresu działalności podstawowej — np. w oddziale oświaty sanitarnej, w sekcji statystyki medycznej,

b) na stanowiskach starszego rejestratora i rejestratora medycznego.

Załącznik nr 2 do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 27 maja 1966 r. (poz. 128)

TABELA STANOWISK, KWALIFIKACJI I ZASZEREGOWANIA PRACOWNIKÓW ADMINISTRACYJNYCH

I. Zakłady leczenia zamkniętego

Lp.	Nazwa stanowiska	Wymagane kwalifikacje w zakresie		Grupa uposażenia
		wykształcenia	liczby lat praktyki zawodowej	
1	2	3	4	5
1	Zastępca dyrektora do spraw administracyjno-gospodarczych w zakładach o liczbie łóżek: od 300 do 700 ¹⁾ od 701 do 1500 ponad 1500	wyższe wykształcenie ekonomiczne bądź prawnicze średnie wykształcenie	4 8	IV—III III—II III—I
2	Kierownik administracyjno-gospodarczy w zakładach do 350 łóżek	wyższe wykształcenie średnie wykształcenie	2 3	VI—IV
3	Kierownik administracyjno-gospodarczy w zakładach o liczbie łóżek: od 350 do 500 od 501 do 1000 ponad 1000	wyższe wykształcenie średnie wykształcenie	2 3	VI—V VI—IV V—III
4	Kierownik sekcji budżetowo-rachunkowej (główny księgowy) w zakładach o liczbie łóżek: od 150 do 200 ²⁾ od 201 do 700 od 701 do 1500 ponad 1500	wyższe wykształcenie średnie wykształcenie	4 6	VI—V VI—IV V—III IV—III
5	Kierownik sekcji dokumentacji chorych i statystyki medycznej w zakładach o liczbie łóżek: od 200 do 1000 od 1001 do 1500 ponad 1500	wyższe wykształcenie ekonomiczne lub prawnicze średnie wykształcenie	2 3	VI—IV V—IV IV—III
6	Kierownik sekcji kadrowej w zakładach o liczbie łóżek: do 700 ponad 700	wyższe wykształcenie średnie wykształcenie	2 3	VI—V VI—IV
7	Radca prawny	wyższe wykształcenie prawnicze	4	V—III
8	Główny księgowy w zakładach do 150 łóżek	średnie wykształcenie wykształcenie w zakresie 9 klas szkoły ogólnokształcącej i kurs księgowości	4 5	VI—V
9	Kierownik składnic zaopatrzenia w zakładach o liczbie łóżek: ponad 300 do 1000 ponad 1000 ³⁾	wyższe wykształcenie średnie wykształcenie podstawowe wykształcenie	2 4 5	VII—V VI—IV
10	Starszy referent Starszy księgowy	średnie wykształcenie wykształcenie w zakresie 9 klas szkoły ogólnokształcącej (kurs księgowości)	3 5	VI—V
11	Starszy statystyk medyczny	wyższe wykształcenie ekonomiczne lub prawnicze średnie wykształcenie	2 3	VI—V
12	Starszy magazynier, kierownik składnicy zaopatrzenia	średnie wykształcenie podstawowe wykształcenie	1 3	VIII—VI
13	Kalkulator żywnościowy	średnie wykształcenie wykształcenie w zakresie 9 klas szkoły ogólnokształcącej	1 3	VIII—VI
14	Statystyk medyczny	średnie wykształcenie wykształcenie w zakresie 9 klas szkoły ogólnokształcącej	2 4	VIII—VI
15	Księgowy	średnie wykształcenie wykształcenie w zakresie 9 klas szkoły ogólnokształcącej i kurs księgowości	2 4	VIII—VI

¹⁾ Stanowisko zastępcy dyrektora do spraw administracyjno-gospodarczych występuje w szpitalach psychiatrycznych od 300 łóżek, w pozostałych zakładach od 350 łóżek.

²⁾ Stanowisko kierownika sekcji budżetowo-rachunkowej może występować w zakładach od 150 do 350 łóżek, jeżeli prowadzenie spraw budżetowo-rachunkowych wymaga co najmniej 3-osobowej obsady.

³⁾ Stanowisko kierownika składnic zaopatrzenia występuje w szpitalach psychiatrycznych od 300 łóżek, w pozostałych zakładach od 350 łóżek.

Lp.	Nazwa stanowiska	Wymagane kwalifikacje w zakresie		Grupa uposażenia
		wykształcenia	liczby lat praktyki zawodowej	
1	2	3	4	5
16	Kierownik domu małych dzieci	średnie wykształcenie	3	VI—IV
17	Referent, archiwista	średnie wykształcenie wykształcenie w zakresie 9 klas szkoły ogólnokształcącej	1 3	VIII—VI
18	Kierownik świetlicy chorych	średnie wykształcenie	2	VIII—VI
19	Kierownik kancelarii	średnie wykształcenie podstawowe wykształcenie	2 3	VIII—VII
20	Kasjer	średnie wykształcenie wykształcenie w zakresie 9 klas szkoły ogólnokształcącej	2 4	VIII—VI
21	Rachmistrz	średnie wykształcenie podstawowe wykształcenie	2 3	IX—VII
22	Magazynier	podstawowe wykształcenie	1	X—VII
23	Starsza maszynistka	podstawowe wykształcenie, umiejętność pisania na maszynie przy co najmniej 220 uderzeniach na min.	—	IX—VIII
24	Sekretarz	średnie wykształcenie podstawowe wykształcenie	1 3	X—VIII
25	Kancelistka, telefonistka	podstawowe wykształcenie	1	X—IX
26	Maszynistka	podstawowe wykształcenie, umiejętność pisania na maszynie przy co najmniej 180 uderzeniach na minutę	—	X—IX
27	Starszy woźny, portier, powielaczowy	podstawowe wykształcenie	3	X—IX
28	Woźny, dźwigowy	podstawowe wykształcenie	—	XI—X
29	Goniec, dozorca	—	—	XI

II. Zakłady lecznictwa otwartego

1	Zastępca dyrektora (kierownika) do spraw administracyjno-gospodarczych	wyższe wykształcenie ekonomiczne bądź prawnicze średnie wykształcenie	4 8	IV—III
2	Kierownik działu budżetowo - gospodarczego (główny księgowy)	wyższe wykształcenie ekonomiczne średnie wykształcenie	4 6	V—IV
3	Kierownik działu administracyjno-gospodarczego	wyższe wykształcenie ekonomiczne lub prawnicze średnie wykształcenie	2 3	V—IV
4	Kierownik działu dokumentacji, rejestracji i statystyki	wyższe wykształcenie ekonomiczne lub prawnicze średnie wykształcenie	2 3	VI—IV
5	Kierownik sekcji budżetowo-gospodarczej (główny księgowy)	wyższe wykształcenie ekonomiczne średnie wykształcenie	3 5	VI—IV
6	Kierownik sekcji budżetowo-rachunkowej (główny księgowy)	wyższe wykształcenie ekonomiczne średnie wykształcenie	3 5	VI—IV
7	Kierownik sekcji administracyjno-gospodarczej	wyższe wykształcenie średnie wykształcenie	2 3	VI—IV
8	Technik ortopeda wojewódzkiej poradni zaopatrzenia ortopedycznego	ukończone technikum ortopedyczne	2	VI—IV
9	Kierownik sekcji rejestracji, dokumentacji i statystyki	wyższe wykształcenie średnie wykształcenie	2 3	VI—V
10	Główny księgowy w przychodni obwodowej	wyższe wykształcenie średnie wykształcenie	3 5	VI—IV
11	Radca prawny w wojewódzkiej przychodni zdrowia psychicznego	wyższe wykształcenie prawnicze	4	VI—IV
12	Starszy księgowy	średnie wykształcenie wykształcenie w zakresie 9 klas szkoły ogólnokształcącej i kurs księgowości	4 5	VI—V
13	Starszy referent	średnie wykształcenie wykształcenie w zakresie 9 klas szkoły ogólnokształcącej	3 5	VI—V

Lp.	Nazwa stanowiska	Wymagane kwalifikacje w zakresie		Grupa uposażenia
		wykształcenia	liczby lat praktyki zawodowej	
1	2	3	4	5
14	Starszy statystyk medyczny	średnie wykształcenie	3	VI—V
15	Starszy inspektor wychowania w wojewódzkiej przychodni przeciwgruźliczej	wyższe wykształcenie pedagogiczne lub studium pedagogiki specjalnej (dział przewlekłe chorych) średnie wykształcenie pedagogiczne	3 5	VI—IV
16	Starszy instruktor oświaty sanitarnej w wojewódzkiej przychodni przeciwgruźliczej	wyższe wykształcenie średnie wykształcenie	2 3	VI—V
17	Statystyk medyczny	średnie wykształcenie wykształcenie w zakresie 9 klas szkoły ogólnokształcącej	2 4	VIII—VI
18	Księgowy	średnie wykształcenie wykształcenie w zakresie 9 klas szkoły ogólnokształcącej i kurs księgowości	2 4	VIII—VI
19	Referent	średnie wykształcenie wykształcenie w zakresie 9 klas szkoły ogólnokształcącej	1 3	VIII—VI
20	Kasjer	średnie wykształcenie wykształcenie w zakresie 9 klas szkoły ogólnokształcącej	2 4	VIII—VI
21	Starszy magazynier, rejestrator medyczny, rachmistrz	średnie wykształcenie podstawowe wykształcenie	1 3	IX—VII
22	Magazynier	podstawowe wykształcenie	1	X—VIII
23	Kierownik kancelarii	średnie wykształcenie podstawowe wykształcenie	1 3	VIII—VII
24	Sekretarz	średnie wykształcenie podstawowe wykształcenie	1 3	X—VIII
25	Starsza maszynistka	podstawowe wykształcenie, umiejętność pisania na maszynie przy co najmniej 220 uderzeniach na minutę	—	IX—VIII
26	Kancelistka, telefonistka	podstawowe wykształcenie	1	X—IX
27	Maszynistka	podstawowe wykształcenie, umiejętność pisania na maszynie przy co najmniej 180 uderzeniach na minutę	—	X—IX
28	Starszy woźny	podstawowe wykształcenie	3	X—IX
29	Woźny, dźwigowy	podstawowe wykształcenie	—	XI—X
30	Goniec	—	—	XI

III. Służba sanitarno-epidemiologiczna.

1. Wojewódzkie (miast wyłączonych z województw) stacje sanitarno-epidemiologiczne

1	Kierownik działu administracyjno-finansowego	wyższe wykształcenie średnie wykształcenie	4 6	V—III
2	Kierownik sekcji prawnej (radca prawny)	wyższe wykształcenie prawnicze	5	V—III
3	Kierownik sekcji statystyki medycznej	wyższe wykształcenie ekonomiczne lub prawnicze średnie wykształcenie	2 3	VI—IV
4	Starszy inspektor oświaty sanitarnej	wyższe wykształcenie średnie wykształcenie	3 5	VI—IV
5	Kierownik sekcji budżetowo-rachunkowej (główny księgowy)	wyższe wykształcenie ekonomiczne średnie wykształcenie ekonomiczne	4 6	VI—IV
6	Kierownik sekcji gospodarczej	średnie wykształcenie	3	VI—V
7	Inspektor, starszy instruktor oświaty sanitarnej	średnie wykształcenie	5	VI—V
8	Starszy planista	wyższe wykształcenie ekonomiczne średnie wykształcenie	2 5	VI—V
9	Starszy księgowy	średnie wykształcenie wykształcenie w zakresie 9 klas szkoły ogólnokształcącej i kurs księgowości	4 5	VI—V

Lp.	Nazwa stanowiska	Wymagane kwalifikacje w zakresie		Grupa uposażenia
		wykształcenia	liczby lat praktyki zawodowej	
1	2	3	4	5
10	Starszy referent	średnie wykształcenie wykształcenie w zakresie 9 klas szkoły ogólnokształcącej	3 5	VI—V
11	Księgowy	średnie wykształcenie wykształcenie w zakresie 9 klas szkoły ogólnokształcącej i kurs księgowości	2 4	VIII—VI
12	Instruktor oświaty sanitarnej	średnie wykształcenie	2	VIII—VI
13	Statystyk medyczny	średnie wykształcenie wykształcenie w zakresie 9 klas szkoły ogólnokształcącej	2 4	VIII—VI
14	Referent	średnie wykształcenie wykształcenie w zakresie 9 klas szkoły ogólnokształcącej	1 3	VIII—VI
15	Kierownik kancelarii	średnie wykształcenie	1	VIII—VII
16	Kasjer	podstawowe wykształcenie średnie wykształcenie wykształcenie w zakresie 9 klas szkoły ogólnokształcącej	3 2 4	VIII—VI
17	Radca prawny	wyższe wykształcenie prawnicze	2	VI—IV
18	Kierownik magazynu	średnie wykształcenie podstawowe wykształcenie	1 3	VIII—VI
19	Starsza maszynistka	podstawowe wykształcenie, umie- jętność pisanie na maszynie przy co najmniej 220 uderzeniach na minutę	—	IX—VIII
20	Rejestrator medyczny, rachmistrz	średnie wykształcenie podstawowe wykształcenie	1 3	IX—VII
21	Sekretarz	średnie wykształcenie podstawowe wykształcenie	1 3	X—VIII
22	Magazynier	podstawowe wykształcenie	1	X—VII
23	Telefonistka	podstawowe wykształcenie	1	X—IX
24	Maszynistka	podstawowe wykształcenie, umie- jętność pisanie na maszynie przy co najmniej 180 uderzeniach na minutę	—	X—IX
25	Starszy woźny	podstawowe wykształcenie	3	X—IX
26	Woźny	podstawowe wykształcenie	—	XI—X
2. Powiatowe (miejskie w miastach stanowiących powiaty, miejskie, dzielnicowe w miastach wyłącz- nych z województw) stacje sanitarno-epidemiologiczne, portowe stacje sanitarno-epidemiologiczne				
1	Starszy referent	średnie wykształcenie wykształcenie w zakresie 9 klas szkoły ogólnokształcącej	3 5	VII—V
2	Radca prawny	wyższe wykształcenie prawnicze	2	VI—IV
3	Główny księgowy	średnie wykształcenie wykształcenie w zakresie 9 klas szkoły ogólnokształcącej i kurs księgowości	4 5	VI—V
4	Starszy instruktor oświaty sanitarnej	średnie wykształcenie	5	VI—V
5	Instruktor oświaty sanitarnej	średnie wykształcenie	2	VIII—VI
6	Statystyk medyczny, referent	średnie wykształcenie wykształcenie w zakresie 9 klas szkoły ogólnokształcącej	2 4	VIII—VI
7	Rejestrator medyczny	średnie wykształcenie podstawowe wykształcenie	1 3	IX—VII
8	Sekretarz	średnie wykształcenie podstawowe wykształcenie	1 3	X—VIII
9	Woźny	podstawowe wykształcenie	—	XI—X
3. Zakłady sanitarne				
1	Kierownik zakładów sanitarnych	wyższe wykształcenie ekonomicz- ne lub prawnicze średnie wykształcenie	4 6	IV—III
2	Kierownik działu administracyjno-gospodarczego	wyższe wykształcenie ekonomicz- ne bądź prawnicze średnie wykształcenie	2 3	V—IV

Lp.	Nazwa stanowiska	Wymagane kwalifikacje w zakresie		Grupa uposażenia
		wykształcenia	liczby lat praktyki zawodowej	
1	2	3	4	5
3	Kierownik sekcji administracyjno-gospodarczej	średnie wykształcenie	3	VI—IV
4	Kierownik sekcji budżetowo-rachunkowej (główny księgowy)	wyższe wykształcenie ekonomiczne średnie wykształcenie	3 5	VI—IV
5	Starszy księgowy	średnie wykształcenie wykształcenie w zakresie 9 klas szkoły ogólnokształcącej i kurs księgowości	4 5	VI—V
6	Księgowy	średnie wykształcenie wykształcenie w zakresie 9 klas szkoły ogólnokształcącej i kurs księgowości	2 4	VIII—VI
7	Referent	średnie wykształcenie wykształcenie w zakresie 9 klas szkoły ogólnokształcącej	1 3	VIII—VI
8	Kierownik magazynu	średnie wykształcenie podstawowe wykształcenie	1 3	VIII—VI
9	Magazynier	podstawowe wykształcenie	1	X—VII
10	Maszynistka	podstawowe wykształcenie, umiejętność pisania na maszynie przy co najmniej 180 uderzeniach na minutę	—	X—IX
11	Dyspozytor	średnie wykształcenie wykształcenie w zakresie 9 klas szkoły ogólnokształcącej	1 2	VIII—VI
12	Woźny	podstawowe wykształcenie	—	XI—X

4. Centralna baza sanitarno-przeciwepidemiczna

1	Kierownik zaopatrzenia	wyższe wykształcenie średnie wykształcenie	3 5	V—IV
2	Kierownik sekcji budżetowo-rachunkowej (główny księgowy)	wyższe wykształcenie ekonomiczne średnie wykształcenie	3 5	VI—IV
3	Kierownik sekcji	średnie wykształcenie	4	VI—V
4	Księgowy	średnie wykształcenie wykształcenie w zakresie 9 klas szkoły ogólnokształcącej i kurs księgowości	2 4	VIII—VI
5	Referent	średnie wykształcenie wykształcenie w zakresie 9 klas szkoły ogólnokształcącej	1 3	VIII—VI
6	Kierownik zespołu magazynów	średnie wykształcenie podstawowe wykształcenie	2 4	VII—V
7	Woźny	podstawowe wykształcenie	—	XI—X

IV. Pomoc doraźna.

1. Wojewódzkie (miast wyłączonych z województw) stacje pogotowia ratunkowego

1	Zastępca dyrektora do spraw administracyjno-gospodarczych	wyższe wykształcenie ekonomiczne bądź prawnicze średnie wykształcenie	4 8	IV—III
2	Kierownik oddziału finansowego (główny księgowy)	wyższe wykształcenie ekonomiczne średnie wykształcenie	4 6	VI—IV
3	Kierownik oddziału administracyjno-gospodarczego	średnie wykształcenie	3	VI—IV
4	Starszy księgowy	średnie wykształcenie wykształcenie w zakresie 9 klas szkoły ogólnokształcącej i kurs księgowości	4 5	VI—V
5	Starszy referent, kierownik gospodarczy	średnie wykształcenie wykształcenie w zakresie 9 klas szkoły ogólnokształcącej	3 5	VI—V

Lp.	Nazwa stanowiska	Wymagane kwalifikacje w zakresie		Grupa uposażenia
		wykształcenia	liczby lat praktyki zawodowej	
1	2	3	4	5
6	Księgowy	średnie wykształcenie wykształcenie w zakresie 9 klas szkoły ogólnokształcącej i kurs księgowości	2 4	VIII—VI
7	Statystyk medyczny	średnie wykształcenie wykształcenie w zakresie 9 klas szkoły ogólnokształcącej	2 4	VIII—VI
8	Referent	średnie wykształcenie wykształcenie w zakresie 9 klas szkoły ogólnokształcącej	1 3	VIII—VI
9	Kasjer	średnie wykształcenie wykształcenie w zakresie 9 klas szkoły ogólnokształcącej	2 4	VIII—VI
10	Starsza maszynistka	podstawowe wykształcenie, umiejętność pisanie na maszynie przy co najmniej 220 uderzeniach na minutę	—	IX—VIII
11	Rejestrator medyczny	średnie wykształcenie podstawowe wykształcenie	1 3	IX—VII
12	Kierownik magazynu	średnie wykształcenie podstawowe wykształcenie	1 3	VIII—VI
13	Rachmistrz	średnie wykształcenie podstawowe wykształcenie	1 3	IX—VII
14	Maszynistka	podstawowe wykształcenie, umiejętność pisanie na maszynie przy co najmniej 180 uderzeniach na minutę	—	X—IX
15	Magazynier	podstawowe wykształcenie	1	X—VII
16	Starszy woźny, powielaczowy	podstawowe wykształcenie	3	X—IX
17	Woźny	podstawowe wykształcenie	—	XI—X
18	Goniec	—	—	XI

2. Powiatowe (miejskie w miastach stanowiących powiaty miejskie, dzielnicowe w miastach wyłączonych z województw) stacje pogotowia ratunkowego

1	Zastępca kierownika do spraw administracyjno-gospodarczych — stacji dzielnicowej — stacji miejskiej — stacji powiatowej	średnie wykształcenie	2	VII—V VII—V VII—V
2	Główny księgowy	średnie wykształcenie wykształcenie w zakresie 9 klas szkoły ogólnokształcącej i kurs księgowości	2 4	VII—V
3	Referent, księgowy	średnie wykształcenie wykształcenie w zakresie 9 klas szkoły ogólnokształcącej i kurs księgowości	1 3	VIII—VI
4	Rejestrator medyczny	średnie wykształcenie podstawowe wykształcenie	1 3	IX—VII
5	Maszynistka	podstawowe wykształcenie, umiejętność pisanie na maszynie przy co najmniej 180 uderzeniach na minutę	—	X—IX
6	Woźny	podstawowe wykształcenie	—	XI—X

3. Centralny Zespół Lotnictwa Sanitarnego

1	Kierownik sekcji budżetowo-gospodarczej (główny księgowy)	wyższe wykształcenie ekonomiczne średnie wykształcenie	4 6	VI—IV
2	Starszy referent	średnie wykształcenie wykształcenie w zakresie 9 klas szkoły ogólnokształcącej	3 5	VI—V
3	Księgowy	średnie wykształcenie wykształcenie w zakresie 9 klas szkoły ogólnokształcącej i kurs księgowości	2 4	VIII—VI

Lp.	Nazwa stanowiska	Wymagane kwalifikacje w zakresie		Grupa uposażenia
		wykształcenia	liczby lat praktyki zawodowej	
1	2	3	4	5
4	Maszynistka	podstawowe wykształcenie, umiejętność pisania na maszynie przy co najmniej 180 uderzeniach na minutę	—	X—IX
5	Referent	średnie wykształcenie wykształcenie w zakresie 9 klas szkoły ogólnokształcącej	1 3	VIII—VI
6	Woźny	podstawowe wykształcenie	—	XI—X
7	Goniec	—	—	XI

4. Wojewódzkie kolumny transportu sanitarnego

1	Kierownik wojewódzkiej kolumny — Wojewódzki inspektor transportu sanitarnego	wyższe wykształcenie techniczne średnie wykształcenie techniczne	4 6	III—II
2	Zastępca kierownika do spraw technicznych	wyższe wykształcenie techniczne średnie wykształcenie techniczne	2 5	IV—III
3	Kierownik działu eksploatacji	wyższe wykształcenie średnie wykształcenie	2 3	V—IV
4	Kierownik działu sekcji budżetowo-rachunkowej (główny księgowy)	wyższe wykształcenie średnie wykształcenie	4 6	V—IV
5	Kierownik sekcji eksploatacji	średnie wykształcenie	3	VI—IV
6	Kierownik sekcji zaopatrzenia materiałowo-technicznego	średnie wykształcenie	3	VI—IV
7	Kierownik sekcji administracyjno-gospodarczej	średnie wykształcenie	3	VI—IV
8	Starszy księgowy	średnie wykształcenie wykształcenie w zakresie 9 klas szkoły ogólnokształcącej i kurs księgowości	4 5	VI—V
9	Starszy instruktor kadr	średnie wykształcenie wykształcenie w zakresie 9 klas szkoły ogólnokształcącej	3 5	VI—V
10	Starszy referent	średnie wykształcenie wykształcenie w zakresie 9 klas szkoły ogólnokształcącej	3 5	VI—V
11	Kierownik magazynu	średnie wykształcenie podstawowe wykształcenie	1 4	VII—V
12	Referent	średnie wykształcenie wykształcenie w zakresie 9 klas szkoły ogólnokształcącej	1 3	VIII—VI
13	Księgowy	średnie wykształcenie wykształcenie w zakresie 9 klas szkoły ogólnokształcącej i kurs księgowości	2 4	VIII—VI
14	Kasjer	średnie wykształcenie wykształcenie w zakresie 9 klas szkoły ogólnokształcącej	2 4	VIII—VI
15	Magazynier	podstawowe wykształcenie	3	X—VII
16	Starsza maszynistka	podstawowe wykształcenie, umiejętność pisania na maszynie przy co najmniej 220 uderzeniach na minutę	—	IX—VIII
17	Maszynistka	podstawowe wykształcenie, umiejętność pisania na maszynie przy co najmniej 180 uderzeniach na minutę	—	X—IX
18	Starszy woźny	podstawowe wykształcenie	3	X—IX
19	Woźny	podstawowe wykształcenie	—	XI—X

5. Powiatowe kolumny transportu sanitarnego

1	Kierownik powiatowej kolumny transportu sanitarnego	średnie wykształcenie podstawowe wykształcenie i przeszkolenie zawodowe	2 5	VI—IV
2	Główny księgowy	średnie wykształcenie wykształcenie w zakresie 9 klas szkoły ogólnokształcącej i kurs księgowości	4 5	VI—V

Lp.	Nazwa stanowiska	Wymagane kwalifikacje w zakresie		Grupa uposażenia
		wykształcenia	liczby lat praktyki zawodowej	
1	2	3	4	5
3	Księgowy	średnie wykształcenie wykształcenie w zakresie 9 klas szkoły ogólnokształcącej i kurs księgowości	2 4	VIII—VI

V. Stacje krwiodawstwa.

1	Kierownik działu (sekcji) budżetowo-rachunkowej (główny księgowy)	wyższe wykształcenie średnie wykształcenie	4 6	V—IV
2	Kierownik działu administracyjno-gospodarczego, działu ekspedycji krwi i przetworów krwi	wyższe wykształcenie ekonomiczne bądź prawnicze średnie wykształcenie	2 3	V—IV
3	Kierownik sekcji administracyjno-gospodarczej, sekcji ekspedycji krwi i przetworów krwi	średnie wykształcenie	3	VI—IV
4	Starszy księgowy	średnie wykształcenie wykształcenie w zakresie 9 klas szkoły ogólnokształcącej i kurs księgowości	4 5	VI—V
5	Starszy referent	średnie wykształcenie wykształcenie w zakresie 9 klas szkoły ogólnokształcącej	3 5	VI—V
6	Księgowy	średnie wykształcenie wykształcenie w zakresie 9 klas szkoły ogólnokształcącej i kurs księgowości	2 4	VIII—VI
7	Statystyk medyczny	średnie wykształcenie wykształcenie w zakresie 9 klas szkoły ogólnokształcącej	2 4	VIII—VI
8	Referent	średnie wykształcenie wykształcenie w zakresie 9 klas szkoły ogólnokształcącej	1 3	VIII—VI
9	Kasjer	średnie wykształcenie wykształcenie w zakresie 9 klas szkoły ogólnokształcącej	1 3	VIII—VI
10	Starsza maszynistka	podstawowe wykształcenie, umiejętność pisania na maszynie przy co najmniej 220 uderzeniach na minutę	—	IX—VIII
11	Rejestrator medyczny	średnie wykształcenie podstawowe wykształcenie	1 3	IX—VII
12	Kierownik magazynu	średnie wykształcenie podstawowe wykształcenie	1 3	VIII—VI
13	Starszy rachmistrz	średnie wykształcenie podstawowe wykształcenie	1 3	IX—VII
14	Maszynistka	podstawowe wykształcenie, umiejętność pisania na maszynie przy co najmniej 180 uderzeniach na minutę	—	X—IX
15	Magazynier	podstawowe wykształcenie	1	X—VII
16	Starszy woźny, powielaczowy	podstawowe wykształcenie	3	X—IX
17	Woźny	podstawowe wykształcenie	—	XI—X
18	Goniec	—	—	XI

VI. Żłobki.

1	Kierownicza żłobka dziennego	średnie wykształcenie 9 klas szkoły ogólnokształcącej — przeszkolenie w zakresie ochrony macierzyństwa i zdrowia dziecka	2 3	VII—V
2	Kierownicza żłobka tygodniowego	średnie wykształcenie 9 klas szkoły ogólnokształcącej — przeszkolenie w zakresie ochrony macierzyństwa i zdrowia dziecka	2 3	VI—IV

Lp.	Nazwa stanowiska	Wymagane kwalifikacje w zakresie		Grupa uposażenia
		wykształcenia	liczby lat praktyki zawodowej	
1	2	3	4	5
3	Główny księgowy w żłobkach jako zakładach budżetowych	średnie wykształcenie wykształcenie w zakresie 9 klas szkoły ogólnokształcącej i kurs księgowości	4 5	VI—V
4	Starszy księgowy	średnie wykształcenie wykształcenie w zakresie 9 klas szkoły ogólnokształcącej i kurs księgowości	4 5	VIII—VI
5	Referent gospodarczy	średnie wykształcenie wykształcenie w zakresie 9 klas szkoły ogólnokształcącej i kurs księgowości	1 3	VIII—VI
6	Woźny	podstawowe wykształcenie	—	XI—X

VII. Profilaktyczne domy zdrowia.

1	Kierownik profilaktycznego domu zdrowia powyżej 200 łóżek	wyższe wykształcenie średnie wykształcenie	4 6	IV—III
2	Kierownik profilaktycznego domu zdrowia do 200 łóżek	wyższe wykształcenie średnie wykształcenie	3 5	V—IV
3	Kierownik działu (sekcji) budżetowo-rachunkowej w profilaktycznym domu zdrowia od 151 łóżek (główny księgowy)	wyższe wykształcenie ekonomiczne średnie wykształcenie	3 5	VI—IV
4	Kierownik gospodarczy	średnie wykształcenie wykształcenie w zakresie 9 klas szkoły ogólnokształcącej	2 5	VII—V
5	Kierownik sekcji budżetowo-rachunkowej (główny księgowy) w profilaktycznym domu zdrowia do 150 łóżek	średnie wykształcenie wykształcenie w zakresie 9 klas szkoły ogólnokształcącej i kurs księgowości	4 5	VI—V
6	Księgowy	średnie wykształcenie wykształcenie w zakresie 9 klas szkoły ogólnokształcącej	2 4	VIII—VI
7	Starszy referent	średnie wykształcenie wykształcenie w zakresie 9 klas szkoły ogólnokształcącej	3 5	VI—V
8	Referent, kasjer	średnie wykształcenie wykształcenie w zakresie 9 klas szkoły ogólnokształcącej	1 3	VIII—VI
9	Kalkulator żywnościowy	wyższe wykształcenie wykształcenie w zakresie 9 klas szkoły ogólnokształcącej	1 3	VIII—VI
10	Rachmistrz	średnie wykształcenie podstawowe wykształcenie	1 3	IX—VIII
11	Sekretarz	podstawowe wykształcenie	3	IX—VIII
12	Magazynier	podstawowe wykształcenie	1	X—VII
13	Woźny, portier	podstawowe wykształcenie	—	XI—X

VIII. Domy pielęgniarek.

1	Kierownik zespołu domów pielęgniarek	wyższe wykształcenie średnie wykształcenie	4 6	V—III
2	Główny księgowy	wyższe wykształcenie ekonomiczne średnie wykształcenie ekonomiczne	4 6	VI—IV
3	Starszy księgowy	średnie wykształcenie ekonomiczne wykształcenie w zakresie 9 klas szkoły ogólnokształcącej i kurs księgowości	4 5	VI—V
4	Kierownik domu pielęgniarek	średnie wykształcenie wykształcenie w zakresie 9 klas szkoły ogólnokształcącej	3 5	VI—V
5	Referent	średnie wykształcenie wykształcenie w zakresie 9 klas szkoły ogólnokształcącej	1 3	VIII—VI

Lp.	Nazwa stanowiska	Wymagane kwalifikacje w zakresie		Grupa uposażenia
		wykształcenia	liczby lat praktyki zawodowej	
1	2	3	4	5
6	Starszy magazynier	średnie wykształcenie	1	VIII—VI
7	Starszy woźny, portier	podstawowe wykształcenie	3	
		podstawowe wykształcenie	3	X—IX

IX. Zakłady pomocy społecznej.

1	Dyrektor domu pomocy społecznej o liczbie miejsc: do 99 od 100 do 250 od 251 do 500 powyżej 500	wyższe wykształcenie średnie wykształcenie	3*) 5*)	V—IV IV—III III—II II—I
2	Zastępca dyrektora domu pomocy społecznej o liczbie miejsc: od 150 do 250 powyżej 250	wyższe wykształcenie średnie wykształcenie	1*) 3*)	V—IV IV—III
3	Główny księgowy w zakładach o liczbie miejsc: do 200 od 201 do 700 ponad 700	średnie wykształcenie wykształcenie w zakresie 9 klas szkoły ogólnokształcącej i kurs księgowości	4 5	VI—V VI—IV V—III
4	Kierownik administracyjno-gospodarczy w zakładach o liczbie miejsc: do 500 powyżej 500	wyższe wykształcenie średnie wykształcenie	2 3	VI—V VI—IV
5	Starszy referent	średnie wykształcenie wykształcenie w zakresie 9 klas szkoły ogólnokształcącej	4 5	VI—V
6	Referent, opiekun	średnie wykształcenie wykształcenie w zakresie 9 klas szkoły ogólnokształcącej	3 4	VIII—VI
7	Księgowy	średnie wykształcenie wykształcenie w zakresie 9 klas szkoły ogólnokształcącej i kurs księgowości	3 4	VIII—VI
8	Kierownik składnic zaopatrzenia w zakładach powyżej 300 miejsc	średnie wykształcenie podstawowe wykształcenie	4 5	VI—V
9	Starszy magazynier	średnie wykształcenie podstawowe wykształcenie	1 3	VIII—VI
10	Magazynier	podstawowe wykształcenie	1	X—VII
11	Starsza maszynistka	podstawowe wykształcenie, umiejętność pisania na maszynie przy co najmniej 220 uderzeniach na minutę	—	IX—VIII
12	Maszynistka	podstawowe wykształcenie, umiejętność pisania na maszynie przy co najmniej 180 uderzeniach na minutę	—	X—IX
13	Kancelistka, telefonistka	podstawowe wykształcenie	1	X—IX
14	Starszy woźny, portier	podstawowe wykształcenie	3	X—IX

X. Zakłady rehabilitacji zawodowej inwalidów.

1	Zastępca dyrektora do spraw administr. w zakładach o liczbie miejsc: od 100 do 250 ponad 250	wyższe wykształcenie średnie wykształcenie	1 3	V—IV IV—III
2	Główny księgowy w zakładach o liczbie miejsc: do 200 od 201 do 700 ponad 700	wyższe wykształcenie średnie wykształcenie	1 6	VI—V VI—IV V—III
3	Kierownik administracyjno-gospodarczy w zakładach do 100 miejsc	wyższe wykształcenie średnie wykształcenie	1 3	VI—V
4	Starszy księgowy, starszy referent	wyższe wykształcenie średnie wykształcenie	1 5	VI—V
5	Referent, księgowy	średnie wykształcenie	3	VIII—VI

Lp.	Nazwa stanowiska	Wymagane kwalifikacje w zakresie		Grupa uposażenia
		wykształcenia	liczby lat praktyki zawodowej	
1	2	3	4	5
6	Kierownik składnicy zaopatrzenia w zakładzie powyżej 300 miejsc	średnie wykształcenie	4	VI—V
7	Starszy magazynier	średnie wykształcenie podstawowe wykształcenie	1 5	VIII—VI
8	Magazynier	wykształcenie podstawowe	—	X—VII
9	Starsza maszynistka	podstawowe wykształcenie, umiejętność pisanie na maszynie przy co najmniej 220 uderzeniach na minutę	—	IX—VIII
10	Kancelistka, telefonistka	średnie wykształcenie podstawowe wykształcenie	— 3	X—IX
11	Starszy woźny, portier	wykształcenie podstawowe	—	X—IX
12	Woźny	wykształcenie podstawowe	—	X

* Ilość lat praktyki zawodowej w zakładach pomocy społecznej.

82

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 14 lipca 1966 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie zawieszania prawa do renty oraz zasad wypłacania inwalidzkiej renty wyrównawczej.

(Dziennik Ustaw z dnia 30 lipca 1966 r. Nr 29, poz. 176)

Na podstawie art. 31 ust. 4, art. 39 ust. 7 i 8 i art. 45 ust. 5 dekretu z dnia 25 czerwca 1954 r. o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin (Dz. U. z 1958 r. Nr 23, poz. 97 i z 1965 r. Nr 14, poz. 98), art. 15 ust. 5 i art. 41 dekretu z dnia 14 sierpnia 1954 r. o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i wojskowych oraz ich rodzin (Dz. U. z 1958 r. Nr 23, poz. 98 i Nr 36, poz. 164, z 1959 r. Nr 14, poz. 75, z 1961 r. Nr 6, poz. 39 i z 1965 r. Nr 14, poz. 98) oraz art. 9 ust. 5, art. 14 ust. 6 i art. 17 ust. 3 ustawy z dnia 28 maja 1957 r. o zaopatrzeniu emerytalnym górników i ich rodzin (Dz. U. z 1958 r. Nr 23, poz. 99) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 6 maja 1958 r. w sprawie zawieszania prawa do renty oraz zasad wypłacania inwalidzkiej renty wyrównawczej (Dz. U. z 1958 r. Nr 26, poz. 111, z 1962 r. Nr 24, poz. 110 i Nr 43, poz. 205 oraz z 1965 r. Nr 26, poz. 174) wprowadza się następujące zmiany:

1) po § 3 dodaje się § 3a i 3b w brzmieniu:

„§ 3a. 1. Prezes Rady Ministrów na wniosek właściwych ministrów uzgodniony z Przewodniczącym Komitetu Pracy i Płac może określić rodzaje zatrudnień i prac, w razie wykonywania których nie zawiesza się prawa do renty rencistom:

1) osiągnięciem z tytułu wykonywania zatrudnienia zarobki nie przekraczające miesięcznie kwoty stanowiącej jedną trzecią podstawy wymiaru pobieranej renty, nie więcej jednak niż 2000 zł,

2) osiągnięciem z tytułu wykonywania prac na podstawie umów zlecenia lub umów o dzieło dochody nie przekraczające przeciętnie miesięcznie w poszczególnych kwartałach danego roku kalendarzowego kwoty stanowiącej jedną trzecią podstawy wymiaru pobieranej renty, nie więcej jednak niż 2000 zł.

2. W razie równoczesnego wykonywania przez

rencistę zatrudnienia oraz pracy na podstawie umowy zlecenia lub umowy o dzieło, zarobek o którym mowa w ust. 1 pkt 1, oraz dochód, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, nie mogą przekraczać kwot określonych w tych punktach, a ponadto łącznie nie mogą przekraczać miesięcznie kwoty stanowiącej połowę podstawy pobieranej renty, nie więcej jednak niż 3000 zł.

3. Rencistów osiągających zarobki lub dochody nie powodujące zawieszenia prawa do renty w myśl ust. 1 i 2 traktuje się w zakresie uprawnień do świadczeń rentowych na równi z osobami nie zatrudnionymi lub nie posiadającymi dochodów z innych źródeł.

§ 3b. Przewodniczący Komitetu Pracy i Płac może w wypadkach uzasadnionych potrzebami gospodarki narodowej ustalić rodzaje zatrudnień, które mogą wykonywać renciści przez okres kilku miesięcy w ciągu roku i pobierać rentę mimo osiągnięcia pełnych zarobków przysługujących na zajmowanych przez nich stanowiskach pracy.”;

2) w § 6 ust. 2 wyrazy „Lekarzom i lekarzom dentystom” zastępuje się wyrazami „Lekarzom, lekarzom dentystom, magistrów farmacji, prowizorów farmacji i aptekarzom aprobowanym”.

§ 2. Zobowiązuje się Przewodniczącego Komitetu Pracy i Płac do ogłoszenia w Dzienniku Ustaw jednolitego tekstu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 6 maja 1958 r. w sprawie zawieszania prawa do renty oraz zasad wypłacania inwalidzkiej renty wyrównawczej (Dz. U. Nr 26, poz. 111) z uwzględnieniem zmian wynikających z przepisów prawnych ogłoszonych przed wydaniem jednolitego tekstu oraz z zastosowaniem ciągłej numeracji paragrafów, ustępów i punktów.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 30 lipca 1966 r.

w sprawie ustalenia stanowisk, kwalifikacji i uposażenia pracowników prezydiów rad narodowych.*(Dziennik Ustaw z dnia 4 sierpnia 1966 r. Nr 30, poz. 180)*

Na podstawie art. 5 i 10 oraz art. 12 ust. 3 ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. o uposażeniu pracowników państwowych (Dz. U. Nr 7, poz. 39) oraz art. 61 ust. 5 i 6 ustawy z dnia 25 stycznia 1958 r. o radach narodowych (Dz. U. z 1963 r. Nr 29, poz. 172) po porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Rozporządzenie stosuje się do pracowników prezydiów rad narodowych zatrudnionych w wydziałach i innych jednostkach organizacyjnych, utworzonych w trybie art. 61 ustawy z dnia 25 stycznia 1958 r. o radach narodowych (Dz. U. z 1963 r. Nr 29, poz. 172).

2. Nauczyciele zatrudnieni w jednostkach organizacyjnych prezydiów rad narodowych w administracji szkolnej na stanowiskach wymagających kwalifikacji nauczycielskich otrzymują uposażenie zasadnicze, jakie przysługiwałoby im w służbie nauczycielskiej. Nauczyciele ci w okresie zatrudnienia w jednostkach, o których mowa, mogą otrzymywać dodatki pedagogiczne i funkcyjne, określone odrębnymi przepisami.

3. Prezes Rady Ministrów może zastosować przepisy rozporządzenia do pracowników terenowych urzędów podległych ministrom (kierownikom komisji i komitetów będących naczelnymi organami administracji państwowej i innym kierownikom urzędów centralnych) nie podporządkowanych radom narodowym.

4. Uposażenie członków korpusu technicznego pożarnictwa, zatrudnionych w terenowych komendach straży pożarnych, regulują odrębne przepisy.

5. Zasady wynagradzania kierowców i innych pracowników samochodowych zatrudnionych w prezydiach rad narodowych regulują odrębne przepisy.

§ 2. 1. Ustala się tabelę stanowisk, kwalifikacji i uposażenia pracowników prezydiów rad narodowych, zwaną dalej „tabelą”, stanowiącą załącznik do rozporządzenia.

2. Tabela dotyczy:

1) w części A — pracowników prezydiów wojewódzkich rad narodowych i rad narodowych miast wyłączonych z województw,

2) w części B — pracowników prezydiów rad narodowych miast powyżej 100 tysięcy mieszkańców,

3) w części C — pracowników prezydiów powiatowych rad narodowych, rad narodowych miast stanowiących powiaty oraz dzielnicowych rad narodowych w miastach wyłączonych z województw,

4) w części D — pracowników prezydiów rad narodowych miast nie stanowiących powiatów, dzielnicowych rad narodowych w miastach stanowiących powiaty oraz rad narodowych osiedli,

5) w części E — pracowników prezydiów gromadzkich rad narodowych,

6) w części F i G — pracowników prezydiów rad narodowych wszystkich stopni.

3. Tabela w części F może mieć zastosowanie w granicach potrzeb do prezydiów gromadzkich rad narodowych oraz rad narodowych osiedli za zgodą przewodniczącego prezydium powiatowej rady narodowej.

§ 3. 1. Prezes Rady Ministrów z urzędu lub na wniosek właściwego ministra albo przewodniczącego prezydium wojewódzkiej rady narodowej (rady narodowej miasta wyłączonego z województwa) może:

1) uzupełnić tabelę nowymi stanowiskami,

2) w uzasadnionych wypadkach do tabeli stanowisk lub do określonych stanowisk w prezydiach rad narodowych niższego stopnia zastosować zaseregowanie, ustalone w tabeli dla prezydiów rad narodowych stopnia wyższego.

2. Właściwy minister w porozumieniu z Przewodniczącym Komitetu Pracy i Płac może w drodze rozporządzenia:

1) określić szczegółowo rodzaj niezbędnego na danym stanowisku wykształcenia przez ustalenie dodatkowych wymagań co do ukończenia szkoły, jak również posiadania określonej specjalności,

2) w stosunku do stanowisk, mających zasadnicze znaczenie dla danego działu służby, podwyższyć ustalone w tabeli wymagania kwalifikacyjne zarówno w zakresie wykształcenia, jak i liczby lat praktyki zawodowej.

§ 4. Od dnia wejścia w życie rozporządzenia do pracy w prezydiach rad narodowych mogą być przyjmowani wyłącznie pracownicy posiadający kwalifikacje przewidziane w tabeli.

§ 5. 1. Przy przyjęciu do pracy przyznaje się pracownikowi najniższą stawkę uposażenia, przewidzianą w tabeli dla danego stanowiska.

2. Pracownikowi przyjmowanemu do pracy może być przyznane uposażenie o 10% wyższe od najniższej stawki przewidzianej dla danego stanowiska, jeżeli posiada:

1) wymagane dla danego stanowiska wykształcenie wyższe oraz określony staż pracy bądź

2) wymagane dla danego stanowiska wykształcenie średnie oraz staż pracy w terenowych organach administracji, przekraczający okres stażu przewidzianego dla danego stanowiska.

3. Ze względu na wyjątkowe kwalifikacje, rodzaj wykonywanej pracy i stopień związanej z nią odpowiedzialności pracownikowi przyjmowanemu do pracy, w szczególnie uzasadnionych wypadkach, może być przyznane uposażenie wyższe od określonego w ust. 2, jednakże w granicach stawek uposażenia przewidzianych dla danego stanowiska. Przyznanie takiego uposażenia następuje:

1) w stosunku do pracowników prezydiów stopnia powiatowego i niższych stopni — za zgodą przewodniczącego prezydium wojewódzkiej rady narodowej (rady narodowej miasta wyłączonego z województwa),

2) w stosunku do pracowników prezydiów stopnia wojewódzkiego — za zgodą Prezesa Rady Ministrów.

§ 6. 1. Pracownikowi prezydium rady narodowej, który posiada:

1) wykształcenie wyższe bądź

2) wykształcenie średnie i 10 lat pracy zawodowej w prezydiach rad narodowych

— może być przyznane przez prezydium uposażenie miesięczne przekraczające o 10% maksymalne stawki ustalone dla danego stanowiska, jeżeli wyróżnia się szczególną inicjatywą i dobrymi wynikami w pracy.

2. Liczba pracowników, którym podwyższono uposażenie w trybie ust. 1, nie może przekroczyć 15% ogółu pracowników prezydium.

§ 7. 1. Pracownik może awansować w obrębie danego stanowiska co dwa lata w jednym z ustalonych terminów awansów (w dniu 1 stycznia lub w w dniu 22 lipca z ważnością od dnia 1 sierpnia).

2. Przepis ust. 1 nie dotyczy wypadków powołania pracownika na wyższe stanowisko lub przyznania uposażenia po okresie próbnym.

3. Pracownikowi, który podwyższy kwalifikacje uzyskując wykształcenie średnie lub wyższe, przysługuje prawo do awansu niezależnie od obowiązujących terminów awansowych.

4. Pracownikowi przyjętemu na okres próbny może być po upływie tego okresu przyznane wyższe uposażenie, z tym że dalsze awansowanie w obrębie danego stanowiska może następować tylko na zasadach określonych w ust. 1.

§ 8. 1. Zasady zatrudniania i szkolenia osób rozpoczynających pracę zawodową w prezydiach rad narodowych oraz czas trwania praktyki określają odrębne przepisy.

2. Prezes Rady Ministrów ustala zasady i tryb egzaminów kwalifikacyjnych dla praktykantów.

§ 9. 1. Pracownicy zatrudnieni w dniu wejścia w życie rozporządzenia, zakwalifikowani na stanowiska przewidziane w tabeli, nie mogą otrzymać uposażenia niższego od dotychczas pobieranego.

2. W razie gdy dotychczasowe uposażenie netto jest wyższe od maksymalnej stawki uposażenia netto przewidzianej dla stanowiska, na które pracownik został zakwalifikowany, przyznaje się pracownikowi na czas pozostawania na tym stanowisku dodatek wyrównawczy w wysokości różnicy między uposażeniem dotychczasowym netto a górną stawką uposażenia netto przewidzianą dla danego stanowiska.

§ 10. Wynagrodzenie za każdą efektywną godzinę pracy pracowników zatrudnionych w niepełnym wymiarze czasu pracy ustala się w wysokości proporcjonalnej do uposażenia określonego na danym stanowisku za pracę w pełnym wymiarze czasu pracy.

§ 11. 1. Prezydium wojewódzkiej rady narodowej (rady narodowej miasta wyłączonego z województwa) ustala zarówno dla prezydium stopnia wojewódzkiego, jak i dla prezydiów rad narodowych

niższych stopni fundusz nagród w wysokości 4% planowanego osobowego funduszu płac.

2. Utrzymuje się w dotychczasowej wysokości kwotowej odrębne fundusze nagród, przekraczające fundusze, o których mowa w ust. 1, utworzone na podstawie decyzji podjętych przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia.

3. Nagrody przyznaje przewodniczący prezydium rady narodowej lub z jego upoważnienia kierownik właściwej jednostki organizacyjnej, po zasięgnięciu opinii rady zakładowej Związku Zawodowego Pracowników Państwowych i Społecznych. Nagrody dla pracowników wydziałów finansowych przyznaje przewodniczący prezydium wojewódzkiej rady narodowej (rady narodowej miasta wyłączonego z województwa) lub z jego upoważnienia kierownik wydziału finansowego w ramach kwot przekazanych do dyspozycji prezydium przez Ministra Finansów z budżetu centralnego.

§ 12. 1. Pracownikom obsługi wymienionym w tabeli G przysługuje wynagrodzenie za pracę w godzinach nadliczbowych na zasadach określonych w ustawie z dnia 18 grudnia 1919 r. o czasie pracy w przemyśle i handlu (Dz. U. z 1933 r. Nr 94, poz. 734 z późniejszymi zmianami).

2. Pracownikom zatrudnionym przy pilnowaniu (dozorcom, strażnikom) przysługuje dodatkowe wynagrodzenie w wysokości:

1) za każdą godzinę pracy ponad 8 godzin na dobę bądź ponad 6 godzin w sobotę do pełnych 12 godzin na dobę (ponad 46 godzin tygodniowo do 72 godzin tygodniowo) — 110% zasadniczej stawki godzinowej,

2) za godziny nadliczbowe ponad 12 godzin na dobę oraz za godziny nadliczbowe przypadające w niedziele, święta i w nocy — 200% zasadniczej stawki godzinowej.

3. Pracownikom określonym w ust. 2 przysługuje w tygodniu jeden dzień (pełne 24 godziny) wolny od pracy, z tym że co trzeci tydzień dzień wolny od pracy powinien przypadać w niedzielę.

4. W celu ustalenia podstawowej stawki godzinowej za pracę określoną w ust. 2 dzieli się miesięczne wynagrodzenie pracownika przez 200.

§ 13. Do pracowników obsługi kotłowni centralnego ogrzewania (palaczy i ich pomocników) stosuje się zasady płac, premie, wszelkie dodatki oraz zasady korzystania z odzieży roboczej i ochronnej obowiązującej dla tej kategorii pracowników zatrudnionych w przedsiębiorstwach (zakładach) gospodarki komunalnej.

§ 14. 1. Oprócz uposażenia ustalonego w tabeli stanowisk pracownicy prezydiów rad narodowych mogą otrzymywać:

1) dodatki dla niektórych pracowników urzędów stanu cywilnego, przysługujące na podstawie odrębnych przepisów,

2) dodatki za nadzór podatkowy dla pracowników wydziałów finansowych prezydiów rad narodowych,

3) premie i dodatkowe wynagrodzenie, przysługujące poborcom skarbowym za czynności egzekucyjne,

4) umundurowanie oraz odzież ochronną i roboczą, przysługujące według norm określonych w odrębnych przepisach.

2. Dodatkowe wynagrodzenia maszynistek zatrudnionych w hali maszyn oraz wynagrodzenia funkcyjne dla rewidentów określają odrębne przepisy.

3. Rzemieślnicy wykwalifikowani oraz konserwatorzy maszyn biurowych mogą otrzymywać za terminowe i należyte jakościowo wykonanie zadań premię w wysokości do 30% uposażenia.

§ 15. 1. Pracownicy zatrudnieni w prezydium rad narodowych w dniu wejścia w życie rozporządzenia, którzy na podstawie dotychczasowych przepisów posiadają kwalifikacje wymagane dla zajmowanego stanowiska lub którzy zostali od tych wymagań zwolnieni — podlegają zaszeregowaniu na stanowisko odpowiednie do zajmowanego, niezależnie od wymaganych w tabeli kwalifikacji.

2. Osoby, które ukończyły zawodowe studia administracyjne na uniwersytetach, mogą zajmować stanowiska, dla których przewidziane jest wyższe wykształcenie ekonomiczne lub prawnicze, z wyjątkiem stanowisk radców prawnych.

§ 16. Pracownikom prezydiów rad narodowych nie przysługują:

1) dodatek pobierany dotychczas w myśl uchwały nr 103 Rady Ministrów z dnia 16 marca 1963 r. w sprawie podwyżki wynagrodzeń za pracę najniżej zarabiających pracowników przedsiębiorstw, instytucji i urzędów oraz obniżenia skali podatku od wynagrodzeń (Monitor Polski Nr 25, poz. 124),

2) dodatek określony w uchwale nr 301 Rady Ministrów z dnia 14 września 1963 r. w sprawie wprowadzenia przejściowego dodatku kwartalnego dla pracujących.

§ 17. 1. Przejściowy dodatek mieszkaniowy, wprowadzony uchwałą nr 187 Rady Ministrów z dnia 20 lipca 1965 r. w sprawie wprowadzenia przejściowego dodatku mieszkaniowego (Monitor Polski Nr 43, poz. 239), w kwocie ustalonej przez wynajmującego w wyciągu z karty lokatorskiej, ulega z dniem podwyżki trwałemu zmniejszeniu o kwotę równą 50% podwyżki wynagrodzenia netto, uzyskanej w wyniku zastosowania rozporządzenia, nie wyższą jednak od dodatku mieszkaniowego.

2. W razie gdy kwota podwyżki (ust. 1) jest niższa niż 200% pełnego dodatku mieszkaniowego, pozostałą część dodatku po potrąceniu kwoty określonej w ust. 1 wypłaca się do dnia 30 czerwca 1967 r.

3. Począwszy od dnia 1 lipca 1967 r. ustalenie wysokości pozostałej części dodatku następuje w okresach półrocznych.

4. Za podstawę do określenia wysokości pozostałej części dodatku za każde półrocze począwszy od II półrocza 1967 r. przyjmuje się porównanie średniomiesięcznego zarobku netto z poprzedniego półrocza ze średniomiesięcznym zarobkiem netto z okresu bazowego, tj. od dnia 1 września 1964 r. do dnia 31 sierpnia 1965 r., powiększonym o kwotę podwyżki wynagrodzenia netto w dniu 1 września 1966 r.

5. Wzrost zarobku w stosunku do powiększonego zgodnie z ust. 4 zarobku bazowego skutkuje

obniżenie w następnym półroczu dodatku, o którym mowa w ust. 1, w wysokości 50% uzyskanego wzrostu zarobku netto.

6. W razie uzyskania w przekroju rocznym począwszy od 1967 r. średniomiesięcznego wzrostu zarobku w wysokości co najmniej 200% kwoty dodatku, o którym mowa w ust. 1, następuje trwała utrata dodatku niezależnie od wysokości zarobku uzyskiwanego w późniejszych okresach. W tym celu — niezależnie od obliczeń półrocznych — dokonuje się obliczeń zarobku osiągniętego w każdym roku kalendarzowym.

7. W zakresie uregulowanym niniejszym rozporządzeniem nie mają zastosowania przepisy uchwały nr 187 Rady Ministrów z dnia 20 lipca 1965 r. w sprawie wprowadzenia przejściowego dodatku mieszkaniowego (Monitor Polski Nr 43, poz. 239).

§ 18. Sekretarze miejscy i sekretarze osiedli wybierają uposażenie miesięczne w wysokości i na zasadach ustalonych przepisami o uposażeniu sekretarzy prezydiów miejskich rad narodowych miast nie stanowiących powiatów oraz rad narodowych osiedli.

§ 19. 1. Tracą moc:

1) rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 9 maja 1958 r. w sprawie ustalenia stanowisk, kwalifikacji i uposażenia pracowników prezydiów rad narodowych (Dz. U. z 1958 r. Nr 33, poz. 149, z 1959 r. Nr 17, poz. 95, z 1960 r. Nr 14, poz. 80, z 1962 r. Nr 31, poz. 145, z 1965 r. Nr 11, poz. 70 oraz z 1966 r. Nr 3, poz. 14);

2) rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 17 lutego 1958 r. w sprawie uposażenia sekretarzy gromadzkich i miejskich oraz sekretarzy osiedli (Dz. U. z 1958 r. Nr 12, poz. 46 oraz z 1961 r. Nr 61, poz. 337).

2. W odniesieniu do pracowników prezydiów rad narodowych traci moc uchwała nr 111 Prezydium Rządu z dnia 5 marca 1956 r. w sprawie zasad wynagradzania niektórych rzemieślników (Monitor Polski Nr 22, poz. 279 z późniejszymi zmianami).

3. Do czasu wydania przepisów wykonawczych na podstawie niniejszego rozporządzenia pozostają w mocy przepisy wydane na podstawie § 3 ust. 1 pkt 2 oraz § 7 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 maja 1958 r. (ust. 1 pkt 1).

§ 20. Wykonanie rozporządzenia porucza się Prezesowi Rady Ministrów i właściwym ministrom oraz prezydiom rad narodowych.

§ 21. 1. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 sierpnia 1966 r., z wyjątkiem § 6, który wchodzi w życie z dniem 1 sierpnia 1967 r.

2. Podwyżka wynagrodzenia za miesiąc sierpień 1966 r., wynikająca z rozporządzenia, ulega zmniejszeniu o wypłacony za ten miesiąc dodatek mieszkaniowy lub odpowiednią jego część, jeżeli pracownik traci wskutek podwyżki prawo do tego dodatku w całości lub w części.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

Załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 lipca 1966 r. (poz. 180).

TABELA STANOWISK, KWALIFIKACJI I UPOSAŻENIA PRACOWNIKÓW PREZYDIÓW RAD NARODOWYCH

A. Tabela stanowisk, kwalifikacji i uposażenia pracowników prezydiów wojewódzkich rad narodowych i rad narodowych miast wyłączonych z województw.

Lp.	Stanowisko	Wymagane kwalifikacje w zakresie		Uposażenie miesięczne w stawkach od — do zł
		wykształcenia	liczby lat pracy zawodowej	
1	2	3	4	5
1	Kierownik wydziału (jednostki równorzędnej)	wyższe	5	4.000—5.000
		średnie	10	
	Przewodniczący wojewódzkiej komisji planowania gospodarczego Przewodniczący okręgowej komisji do spraw szkód górniczych Kierownik wydziału kultury Kierownik wydziału zdrowia i opieki społecznej	wyższe	5	
	Kurator okręgu szkolnego		10	uposażenie według zasad ustalonych w § 1 ust. 2 rozporządzenia
2	Zastępca kierownika wydziału (jednostki równorzędnej)	wyższe	4	3.000—4.500
	Kierownik samodzielnego oddziału	średnie	8	
	Zastępca przewodniczącego wojewódzkiej komisji planowania gospodarczego Zastępca przewodniczącego okręgowej komisji do spraw szkód górniczych Zastępca kierownika wydziału zdrowia i opieki społecznej Zastępca kierownika wydziału kultury	wyższe	4	
	Rzecznik patentowy	regulują odrębne przepisy		uposażenie według zasad ustalonych w § 1 ust. 2 rozporządzenia
	Radca prawny prezydium	wyższe prawnicze	5	
	Wicekurator okręgu szkolnego	wyższe	10	
3	Wojewódzki konserwator zabytków Wojewódzki lekarz weterynarii Wojewódzki konserwator przyrody	wyższe	5	2.900—4.200
4	Naczelnik działu w kuratorium okręgu szkolnego	wyższe	10	uposażenie według zasad ustalonych w § 1 ust. 2 rozporządzenia
	Naczelnik działu w kuratorium okręgu szkolnego Kierownik oddziału Główny księgowy Kierownik ośrodka szkoleniowego Wojewódzki inspektor do spraw technicznych Wojewódzki inspektor do spraw ekonomicznych	wyższe	4	2.600—3.900
	Radca do spraw zastępstwa sądowego Radca do spraw kolegium karno-administracyjnego	wyższe prawnicze	4	2.600—3.900
	Kierownik oddziału Główny księgowy Kierownik ośrodka szkoleniowego	średnie	8	2.300—3.500
5	Kierownik samodzielnego referatu	wyższe	4	2.200—3.500
		średnie	8	2.000—3.200
6	Kierownik referatu Starszy inspektor Starszy rewident Starszy referent do spraw	wyższe	3	2.000—3.400
		średnie	6	1.600—3.000
	Starszy wizytator	wyższe	10	uposażenie według zasad ustalonych w § 1 ust. 2 rozporządzenia

Lp.	Stanowisko	Wymagane kwalifikacje w zakresie		Uposażenie miesięczne w stawkach od — do zł
		wykształcenia	liczby lat pracy zawodowej	
1	2	3	4	5
7	Inspektor	wyższe	1	1.500—2.600
	Rewident	średnie	3	1.400—2.400
	Referent do spraw			
	Referent prawny	wyższe prawnicze	1	1.500—2.600
	Wizytator	wyższe	8	uposażenie według zasad ustalonych w § 1 ust. 2 rozporządzenia

B. Tabela stanowisk, kwalifikacji i uposażenia pracowników prezydów rad narodowych miast powyżej 100 tysięcy mieszkańców.

1	Kierownik wydziału (jednostki równorzędnej)	wyższe	4	2.600—4.200
		średnie	8	
	Przewodniczący miejskiej komisji planowania gospodarczego Przewodniczący okręgowej komisji do spraw szkód górniczych Kierownik wydziału zdrowia i opieki społecznej Kierownik wydziału kultury	wyższe	4	
	Inspektor szkolny		10	
2	Zastępca kierownika wydziału (jednostki równorzędnej)	wyższe	3	2.200—3.900
	Komornik skarbowy	średnie	8	
	Zastępca przewodniczącego miejskiej komisji planowania gospodarczego Zastępca przewodniczącego okręgowej komisji do spraw szkód górniczych Zastępca kierownika wydziału zdrowia i opieki społecznej Zastępca kierownika wydziału kultury	wyższe	3	
	Radca prawny prezydium	wyższe prawnicze	5	
	Zastępca inspektora szkolnego	wyższe studium nauczycielskie	7 10	
3	Miejski konserwator zabytków Miejski konserwator przyrody	wyższe	3	2.200—3.700
4	Kierownik oddziału Główny księgowy	wyższe	3	2.000—3.500
	Radca do spraw zastępstwa sądowego Radca do spraw kolegium karno-administracyjnego	wyższe prawnicze		
	Podinspektor szkolny	wyższe studium nauczycielskie	7 10	
	Kierownik oddziału Główny księgowy	średnie	8	
5	Kierownik referatu Starszy inspektor Starszy rewident Starszy referent do spraw	wyższe	3	1.800—3.000
		średnie	6	1.500—2.800
6	Inspektor Rewident Referent do spraw	wyższe	1	1.500—2.600
		średnie	4	1.250—2.400
	Referent prawny	wyższe prawnicze	1	1.500—2.600

C. Tabela stanowisk, kwalifikacji i uposażenia pracowników prezydów powiatowych rad narodowych, rad narodowych miast stanowiących powiaty oraz dzielnicowych rad narodowych w miastach wyłączonych z województw.

Lp.	Stanowisko	Wymagane kwalifikacje w zakresie		Uposażenie miesięczne w stawkach od — do zł
		wykształcenia	liczby lat pracy zawodowej	
1	2	3	4	5
1	Kierownik wydziału (jednostki równorzędnej)	wyższe	3	2.200—3.900
		średnie	6	
	Przewodniczący powiatowej (miejskiej) komisji planowania gospodarczego	wyższe	3	
	Kierownik wydziału zdrowia i opieki społecznej	wyższe	3	uposażenie według zasad ustalonych w § 1 ust. 2 rozporządzenia
	Inspektor szkolny	wyższe studium nauczycielskie	8 10	
2	Zastępca kierownika wydziału (jednostki równorzędnej)	wyższe	2	2.000—3.400
		średnie	6	
	Zastępca przewodniczącego powiatowej (miejskiej) komisji planowania gospodarczego	wyższe	2	
	Radca prawny prezydium	wyższe prawnicze	3	uposażenie według zasad ustalonych w § 1 ust. 2 rozporządzenia
	Powiatowy lekarz weterynarii Powiatowy konserwator zabytków	wyższe	3	
	Zastępca inspektora szkolnego	wyższe studium nauczycielskie	7 10	
	Komornik skarbowy	wyższe	2	2.000—3.400
		średnie	5	
3	Radca do spraw zastępstwa sądowego Radca do spraw kolegium karno-administracyjnego	wyższe prawnicze	3	1.800—3.200
4	Kierownik referatu Starszy inspektor Główny księgowy Starszy rewident Starszy referent do spraw	wyższe	2	1.500—3.000
		średnie	5	1.300—2.800
	Podinspektor szkolny	wyższe studium nauczycielskie	7 10	uposażenie według zasad ustalonych w § 1 ust. 2 rozporządzenia
5	Inspektor Rewident Referent do spraw	wyższe	1	1.500—2.500
		średnie	3	1.200—2.300
	Referent prawny	wyższe prawnicze	1	1.500—2.500

D. Tabela stanowisk, kwalifikacji i uposażenia pracowników prezydów rad narodowych miast nie stanowiących powiatów, dzielnicowych rad narodowych w miastach stanowiących powiaty oraz rad narodowych osiedli.

1	Kierownik wydziału — jednostki równorzędnej (tylko w prezydiach rad narodowych miast nie stanowiących powiatów, liczących powyżej 20 tys. mieszkańców, oraz dzielnicowych rad narodowych w miastach stanowiących powiaty)	wyższe	2	1.700—3.000
		średnie	5	
2	Kierownik referatu Główny księgowy	wyższe	2	1.500—2.800
		średnie	3	1.200—2.300
3	Samodzielny referent prawny	wyższe prawnicze	1	1.500—2.500
	Inspektor	wyższe		

Lp.	Stanowisko	Wymagane kwalifikacje w zakresie		Uposażenie miesięczne w stawkach od — do zł
		wykształcenia	liczby lat pracy zawodowej	
1	2	3	4	5
4	Inspektor Starszy referent do spraw	średnie	2	1.100—2.000

E. Tabela stanowisk, kwalifikacji i uposażenia pracowników prezydów gromadzkich rad narodowych.

1	Sekretarz gromadzki	średnie	2	1.500—2.300
		podstawowe i egzamin na sekretarza gromadzkiego	3	
2	Starszy referent Główny księgowy Kierownik urzędu stanu cywilnego	średnie	2	1.100—1.800
3	Referent Kierownik urzędu stanu cywilnego	średnie	1	950—1.400
		podstawowe	3	
4	Młodszy referent	podstawowe	1	900—1.150
5	Praktykant	średnie	—	950—1.100
		podstawowe	—	850

F. Wspólna tabela stanowisk, kwalifikacji i uposażenia pracowników prezydów rad narodowych wszystkich stopni.

1	Starszy referent Starszy księgowy Kierownik biblioteki Kierownik archiwum Kreślarz Starszy kasjer Protokolant	średnie	3	1.000—2.000
2	Stenotypistka	średnie oraz znajomość stenografii z szybkością co najmniej 180 zgłoszek na minutę oraz umiejętność pisanie na maszynie		1.000—1.900
3	Referent Bibliotekarz Księgowy Kasjer Starszy archiwista Kierownik hali maszyn Kierownik kancelarii głównej Kierownik kancelarii tajnej Starszy poborca skarbowy	średnie	2	1.000—1.700
4	Młodszy referent Młodszy księgowy Młodszy bibliotekarz Archiwista Intendent Kierownik magazynu Starsza telefonistka Teletypistka	średnie	1	950—1.400
		podstawowe	2	
5	Kontroler sanitarny	średnie	1	950—1.400
		podstawowe	3	
6	Poborca skarbowy Kancelista Kontysta Magazynier Telefonistka	podstawowe	—	950—1.200

Lp.	Stanowisko	Wymagane kwalifikacje w zakresie		Uposażenie miesięczne w stawkach od — do zł
		wykształcenia	liczby lat pracy zawodowej	
1	2	3	4	5
7	Starsza maszynistka poza halą maszyn	umiejętność pisanie na maszynie z szybkością 220 uderzeń na minutę, stwierdzona egzaminem	—	1.050—1.550
8	Starsza maszynistka w hali maszyn	umiejętność pisanie na maszynie z szybkością 220 uderzeń na minutę, stwierdzona egzaminem	—	1.050—1.350
	Maszynistka poza halą maszyn	umiejętność pisanie na maszynie z szybkością 180 uderzeń na minutę, stwierdzona egzaminem		
9	Maszynistka w hali maszyn	umiejętność pisanie na maszynie z szybkością 180 uderzeń na minutę, stwierdzona egzaminem	—	950—1.150
10	Praktykant	wyższe	—	1.400—1.500
		średnie	—	950—1.250

G. Tabela stanowisk i uposażenia pracowników obsługi prezydów rad narodowych wszystkich stopni.

Lp.	Stanowisko	Uposażenie miesięczne w stawkach od — do zł
1	2	3
1	Konserwator maszyn biurowych	1.500—2.400
2	Rzemieślnik gospodarczy wykwalifikowany	1.000—1.700
3	Robotnik gospodarczy	900—1.200
4	Starszy woźny	950—1.050
5	Woźny Dźwigowy Szatniarz Starszy strażnik Starszy dozorca	850—950
6	Strażnik Dozorca	850
7	Sprzątaczką Goniec	850

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 30 lipca 1966 r.

w sprawie uposażeń stale urzędujących członków prezydiów rad narodowych.*(Dziennik Ustaw z dnia 4 sierpnia 1966 r. Nr 30, poz. 181)*

Na podstawie art. 60 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 25 stycznia 1958 r. o radach narodowych (Dz. U. z 1963 r. Nr 29, poz. 172) zarządza się, co następuje:

§ 1. Stale urzędujący członkowie prezydiów rad narodowych otrzymują uposażenie miesięczne określone w załączniku do rozporządzenia.

§ 2. W sprawach nie unormowanych rozporządzeniem i innymi przepisami o uposażeniu stale urzędujących członków prezydiów rad narodowych stosuje się odpowiednio przepisy o uposażeniu pracowników państwowych, podlegających przepisom o państwowej służbie cywilnej.

§ 3. Zaszeregowania stale urzędujących członków prezydiów rad narodowych w granicach ustalonych stawek uposażenia dokonuje:

1) Prezes Rady Ministrów w stosunku do:

a) stale urzędujących członków prezydiów wojewódzkich rad narodowych,

b) przewodniczących prezydiów powiatowych rad narodowych i dzielnicowych rad narodowych w miastach wyłączonych z województw;

2) prezydium wojewódzkiej rady narodowej w stosunku do:

a) zastępców przewodniczącego oraz sekretarzy prezydiów powiatowych rad narodowych i dzielnicowych rad narodowych w miastach wyłączonych z województw,

b) przewodniczących prezydiów miejskich rad narodowych miast nie stanowiących powiatów oraz dzielnicowych rad narodowych w miastach stanowiących powiaty;

3) prezydium powiatowej rady narodowej (rady narodowej miasta podzielonego na dzielnice) w stosunku do pozostałych stale urzędujących członków prezydiów rad narodowych.

§ 4. 1. Jeżeli osoba powołana na stanowisko stale urzędującego członka prezydiów wojewódzkiej rady narodowej, powiatowej rady narodowej oraz dzielnicowej rady narodowej w mieście wyłączonym z województwa przed powołaniem na to stanowisko pobierała w poprzednim zakładzie pracy uposażenie wyższe od tego, jakie przypada jej na podstawie niniejszego rozporządzenia, Prezes Rady Ministrów może na wniosek prezydiów wojewódzkiej rady narodowej przyznać tej osobie dodatek wyrównawczy do uposażenia, nie wyższy jednak od różnicy uposażeń.

2. Prezes Rady Ministrów z urzędu lub na wniosek prezydiów wojewódzkiej rady narodowej może w szczególnie uzasadnionych wypadkach do tabeli stanowisk ustalonej dla stale urzędujących członków prezydiów miejskich rad narodowych miast

stanowiących powiaty, a liczących poniżej 100.000 mieszkańców, zastosować zaszeregowanie do stawek uposażenia ustalonych dla tych stanowisk w prezydiach rad narodowych miast liczących powyżej 100.000 mieszkańców oraz dla stale urzędujących członków prezydiów miejskich rad narodowych miast nie stanowiących powiatów zastosować zaszeregowanie do stawek uposażenia ustalonych dla tych stanowisk w prezydiach rad narodowych miast liczących powyżej 10.000 mieszkańców lub miast liczących powyżej 20.000 mieszkańców bądź miast stanowiących powiaty, liczących poniżej 100.000 mieszkańców.

§ 5. 1. W razie trwającej ponad 7 dni nieobecności przewodniczącego prezydium miejskiej rady narodowej miasta nie stanowiącego powiatu (rady narodowej osiedla) albo przewodniczącego gromadzkiej rady narodowej prezydium powiatowej rady narodowej może przyznać stosowne wynagrodzenie niestale urzędującemu zastępcy przewodniczącego lub członkowi prezydium sprawującemu zastępstwo przewodniczącego.

2. Wynagrodzenie za każdy dzień sprawowanego zastępstwa, o którym mowa w ust. 1, nie może przekraczać $\frac{1}{30}$ miesięcznego uposażenia przewodniczącego.

§ 6. Prawo do uposażenia stale urzędujących członków prezydiów rad narodowych w razie odwołania lub niewybrania po upływie kadencji regulują odrębne przepisy.

§ 7. Przepisy rozporządzenia, odnoszące się do prezydiów wojewódzkich rad narodowych, stosuje się również do prezydiów rad narodowych miast wyłączonych z województw, a przepisy odnoszące się do prezydiów powiatowych rad narodowych — do prezydiów rad narodowych miast stanowiących powiaty.

§ 8. 1. Tracą moc dotychczasowe przepisy w sprawach unormowanych niniejszym rozporządzeniem.

2. W szczególności traci moc rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 17 lutego 1958 r. w sprawie uposażeń stale urzędujących członków prezydiów rad narodowych (Dz. U. z 1958 r. Nr 12, poz. 45 i Nr 69, poz. 339, z 1959 r. Nr 55, poz. 327, z 1961 r. Nr 24, poz. 116 i Nr 61, poz. 336).

§ 9. Wykonanie rozporządzenia porucza się Prezesowi Rady Ministrów i prezydiom rad narodowych.

§ 10. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 sierpnia 1966 r.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

Załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 lipca 1966 r. (poz. 181).

**TABELA STANOWISK I UPOSAŻEŃ MIESIĘCZNYCH STAŁE URZĘDUJĄCYCH CZŁONKÓW
PREZYDIÓW RAD NARODOWYCH**

Lp.	Prezydium	Stanowisko	
		przewodniczący zł	zastępca przewodni- czącego, sekretarz zł
1	Prezydium wojewódzkich rad narodowych i rad narodowych miast wyłączonych z województw	5.000—6.000	4.800—5.500
2	Prezydium miejskich rad narodowych miast liczących ponad 100 tysięcy mieszkańców	4.200—5.000	3.700—4.700
3	1. Prezydium powiatowych rad narodowych 2. Prezydium miejskich rad narodowych miast stanowiących powiaty 3. Prezydium dzielnicowych rad narodowych w miastach wyłączonych z województw	3.500—4.200	3.200—4.000
4	1. Prezydium dzielnicowych rad narodowych w miastach stanowiących powiaty 2. Prezydium miejskich rad narodowych miast nie stanowiących powiatów, a liczących powyżej 20.000 mieszkańców	3.200—4.000	2.800—3.500
5	Prezydium miejskich rad narodowych miast nie stanowiących powiatów, a liczących powyżej 10.000 mieszkańców	2.200—3.000	1.900—2.600
6	1. Prezydium miejskich rad narodowych miast nie stanowiących powiatów, a liczących poniżej 10.000 mieszkańców 2. Prezydium rad narodowych osiedli	1.900—2.500	1.800—2.300
7	Przewodniczący gromadzkiej rady narodowej	1.500—2.300	—

85

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 30 lipca 1966 r.

w sprawie dodatków funkcyjnych i specjalnego dodatku pedagogicznego dla nauczycieli zatrudnionych w administracji szkolnej.

(Dziennik Ustaw z dnia 4 sierpnia 1966 r. Nr 30, poz. 182)

Na podstawie art. 7 ust. 2 i art. 8 ust. 2 ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. o uposażeniu pracowników państwowych (Dz. U. Nr 7, poz. 39) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Nauczycielom zatrudnionym w organach administracji szkolnej prezydiów rad narodowych na stanowiskach wymagających kwalifikacji nauczycielskich przyznaje się dodatek funkcyjny i specjalny dodatek pedagogiczny według poniższej tabeli:

Lp.	Stanowiska uprawniające do dodatku	Miesięczna kwota dodatku zł	
		funkcyjnego	specjalnego pedagogicznego
I. W prezydiach wojewódzkich rad narodowych, rad narodowych miast stanowiących powiaty oraz dzielnicowych rad narodowych			
1	Kurator okręgu szkolnego	700—1000	1500—2000
2	Wicekurator okręgu szkolnego	600— 900	1100—1400
3	Naczelnik działu w kuratorium okręgu szkolnego	500— 800	900—1300
4	Kierownik oddziału (referatu)	400— 700	800—1200
5	Starszy wizytator, starszy inspektor warsztatów, starszy inspektor bezpieczeństwa i higieny pracy, starszy inspektor kadr	350— 600	650—1000
6	Wizytator, inspektor warsztatów, inspektor bezpieczeństwa i higieny pracy, inspektor kadr	300— 500	600— 950
7	Starszy referent pedagogiczny	—	400— 800
8	Referent pedagogiczny	—	300— 600
II. W prezydiach powiatowych rad narodowych, rad narodowych miast stanowiących powiaty oraz dzielnicowych rad narodowych w miastach wyłączonych z województw			
1	Inspektor szkolny	400— 700	800—1200
2	Zastępca inspektora szkolnego	250— 500	600— 900
3	Podinspektor szkolny, kierownik referatu	200— 400	500— 800
4	Starszy referent pedagogiczny	—	250— 500
5	Referent pedagogiczny	—	150— 400

2. Pracownikom wykonującym funkcje nadzoru pedagogicznego, zatrudnionym w dziale szkolnictwa zawodowego, posiadającym stopień magistra, Minister Oświaty może podwyższyć do 30% ustalone w ust. 1 stawki dodatku specjalnego pedagogicznego.

§ 2. Specjalny dodatek pedagogiczny nie przysługuje pracownikom, którzy poza uposażeniem służbowym otrzymują przez okres dłuższy niż trzy miesiące inne stałe wynagrodzenie z jakiegokolwiek tytułu. Ograniczenie powyższe nie dotyczy jednak wynagrodzeń otrzymywanych z tytułu zleconych wykładów i ćwiczeń w szkołach wyższych oraz wykładów na kursach kształcenia i doskonalenia nauczycieli.

§ 3. Pracownik otrzymujący specjalny dodatek pedagogiczny nie może równocześnie pobierać innych stałych dodatków przyznanych na podstawie art. 8 ust. 2 ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. o uposażeniu pracowników państwowych (Dz. U. Nr 7, poz. 39).

§ 4. W razie niepełnienia przez pracownika obowiązków służbowych przez okres trzech miesięcy o terminie wstrzymania wypłaty specjalnego dodatku pedagogicznego po upływie tego okresu decyduje prezydium właściwej rady narodowej.

§ 5. W zakresie unormowanym niniejszym rozporządzeniem tracą moc dotychczasowe przepisy dotyczące dodatków funkcyjnych i dodatku specjalnego dla pracowników nadzoru pedagogicznego, zatrudnionych w prezydiach rad narodowych, zawarte w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 14 sierpnia 1958 r. w sprawie dodatków funkcyjnych i specjalnego dodatku pedagogicznego dla nauczycieli zatrudnionych w administracji szkolnej (Dz. U. Nr 52, poz. 250).

§ 6. Wykonanie rozporządzenia porucza się Ministrowi Oświaty i Przewodniczącemu Komitetu Pracy i Płac oraz prezydiom rad narodowych.

§ 7. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 sierpnia 1966 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

86

UCHWAŁA Nr 228 RADY MINISTRÓW

z dnia 30 lipca 1966 r.

w sprawie podwyżki wynagrodzeń za pracę najniżej zarabiających pracowników przedsiębiorstw, instytucji i urzędów.

(Monitor Polski z dnia 10 sierpnia 1966 r. Nr 40, poz. 202)

Rada Ministrów w porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych uchwala, co następuje:

§ 1. Podwyższa się w sposób określony niniejszą uchwałą wynagrodzenie pracowników najniżej zarabiających za pracę wykonywaną od dnia 1 sierpnia 1966 r.

§ 2. Ustala się minimalne wynagrodzenie za pełny wymiar czasu pracy w wysokości 850 zł pracownikom wynagradzanym miesięcznie lub 4,40 zł pracownikom wynagradzanym za godzinę pracy.

§ 3. Upoważnia się Przewodniczącego Komitetu Pracy i Płac do podwyższenia, na wniosek zainteresowanych ministrów uzgodniony z zarządami głównymi właściwych związków zawodowych:

1) najniższych stawek wynagrodzeń zasadniczych do poziomu określonego w § 2,

2) stawek wynagrodzeń (dodatków) dla pracowników, których kwalifikacje i rodzaj pracy stwarzają konieczność wyższego ich wynagrodzenia od pracowników najniżej zarabiających.

§ 4. W razie niepodwyższenia stawek wynagrodzeń (dodatków), o których mowa w § 3:

1) pracownikom wynagradzanym godzinowo według formy czasowej, czasowo-premialowej i akordowej, których przeciętny zarobek za normalny czas pracy oraz czas pracy wynagradzany z 10% dodatkiem wynosi w danym miesiącu mniej niż 4,40 zł za godzinę pracy, wypłaca się wyrównanie do 4,40 zł za każdą godzinę pracy, jednak nie mniej niż 0,25 zł za każdą godzinę pracy,

2) pracownikom wynagradzanym miesięcznie, zatrudnionym w pełnym wymiarze czasu pracy obo-

wiązującego w zakładzie pracy, wypłaca się wyrównanie do 850 zł miesięcznie; w razie zatrudnienia w niepełnym wymiarze czasu pracy wynagrodzenie ustala się w kwocie proporcjonalnej do liczby godzin zatrudnienia, biorąc za podstawę wynagrodzenie 850 zł miesięcznie; podwyżka wynagrodzeń dla pracowników zatrudnionych co najmniej w połowie wymiaru czasu pracy nie może być niższa niż 50 zł.

§ 5. Wynagrodzenie miesięczne, o którym mowa w § 2, ulega zmniejszeniu za każdą opuszczoną godzinę pracy, za którą wynagrodzenie nie przysługuje, o kwotę, jaka wynika z podzielenia 850 zł przez liczbę nominalnych godzin pracy w danym miesiącu.

§ 6. Przy ustalaniu zarobku, o którym mowa w § 4, dodatki, premie i inne dopłaty, których wysokość określona jest w stosunku procentowym do wynagrodzenia zasadniczego, oraz wynagrodzenia za pracę w godzinach nadliczbowych oblicza się od dotychczasowej podstawy, nie niższej jednak niż:

1) 600 zł miesięcznie w stosunku do pracowników płatnych miesięcznie,

2) 3,00 zł za godzinę w stosunku do pracowników płatnych godzinowo.

§ 7. 1. Przy ustalaniu zarobku, o którym mowa w § 4, wyłącza się:

1) wynagrodzenie za pracę w godzinach nadliczbowych wraz z dodatkiem 50% lub 100%,

2) dodatki za pracę uciążliwą, niebezpieczną lub szkodliwą dla zdrowia,

3) dodatki za pracę nocną,

- 4) dodatki zakaźne,
- 5) dodatki za wysługę lat,
- 6) równowartość świadczeń w naturze lub ekwiwalent pieniężny za takie świadczenia.

2. Nie podlega wyłączeniu dodatek 10% za pracę ponad 8 godzin (w soboty 6 godzin) do 12 godzin, przysługujący pracownikom zatrudnionym przy pilnowaniu, a także pracownikom, których czas pracy zgodnie z obowiązującymi przepisami może wynosić do 12 godzin na dobę.

§ 8. Przepisy §§ 2—7 stosuje się odpowiednio do pracowników wynagradzanych według prowizyjnej formy płacy.

§ 9. Przepisy §§ 4, 5 i 6 stosuje się przy ustalaniu wysokości wynagrodzenia osób zatrudnionych na podstawie umowy zlecenia przy czynnościach obsługowych w prezydiach gromadzkich rad narodowych oraz placówkach oświatowo-wychowawczych, utrzymywanych z budżetów gromad.

§ 10. Przepisy uchwały nie dotyczą pracowników odbywających naukę zawodu w zakładach pracy oraz pracowników młodocianych w okresie przyuczania do określonej pracy i wstępnego stażu pracy.

§ 11. 1. Pracownicy otrzymujący podwyżkę wynagrodzenia na podstawie niniejszej uchwały tracą prawo:

1) do dodatku, o którym mowa w § 2 ust. 1 uchwały nr 103 Rady Ministrów z dnia 16 marca 1963 r. w sprawie podwyżki wynagrodzeń za pracę najniżej zarabiających pracowników przedsiębiorstw, instytucji i urzędów oraz obniżenia skali podatku od wynagrodzeń (Monitor Polski Nr 25, poz. 124),

2) do dodatku, o którym mowa w uchwale nr 301 Rady Ministrów z dnia 14 września 1963 r. w sprawie wprowadzenia przejściowego dodatku kwartalnego dla pracujących.

2. Dla pracowników objętych niniejszą uchwałą zmniejszanie lub likwidacja dodatku mieszkaniowego następuje na ogólnych zasadach ustalonych uchwałą nr 187 Rady Ministrów z dnia 20 lipca 1965 r. w sprawie wprowadzenia przejściowego dodatku mieszkaniowego (Monitor Polski Nr 43, poz. 239).

§ 12. Właściwi ministrowie wydadzą zarządzenia niezbędne do prawidłowego wykonania przepisów niniejszej uchwały.

§ 13. Zaleca się organizacjom spółdzielczym i społecznym odpowiednie zastosowanie w porozumieniu z Przewodniczącym Komitetu Pracy i Płac przepisów uchwały.

§ 14. Zobowiązuje się Ministra Finansów do uznania w jednostkach na rozrachunku gospodarczym przekroczeń zaplanowanego na 1966 r. funduszu płac, wynikających z wypłat wynagrodzeń podwyższonych na podstawie §§ 2, 4, 5, 6, 7, 8, 9 i 13, za nie podlegające wygosparowaniu. Przy rozliczaniu kwot przekroczenia należy uwzględniać skutki finansowe, wynikające z przepisu § 11 ust. 1.

§ 15. Minister Finansów przeniesie z rezerwy budżetowej do budżetów odpowiednich jednostek kwoty niezbędne do wykonania niniejszej uchwały.

§ 16. W sprawach uregulowanych niniejszą uchwałą traci moc uchwała nr 103 Rady Ministrów z dnia 16 marca 1963 r. w sprawie podwyżki wynagrodzeń za pracę najniżej zarabiających pracowników przedsiębiorstw, instytucji i urzędów oraz obniżenia skali podatku od wynagrodzeń (Monitor Polski Nr 25, poz. 124).

§ 17. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 sierpnia 1966 r.

Prezes Rady Ministrów: w z. F. Wąsiołka

87

UCHWAŁA Nr 234 RADY MINISTRÓW

z dnia 30 lipca 1966 r.

w sprawie podwyższenia najniższych rent.

(Monitor Polski z dnia 10 sierpnia 1966 r. Nr 40, poz. 203)

§ 1. 1. Kwoty określające wysokość najniższych rent, ustalone w § 1 ust. 1 uchwały nr 328 Rady Ministrów z dnia 20 października 1964 r. w sprawie podwyższenia najniższych rent (Monitor Polski Nr 75, poz. 349), zwanej dalej „uchwałą nr 328”, podwyższa się do wysokości:

640 zł dla rent starczych,

850 zł dla rent inwalidzkich I grupy z tytułu inwalidztwa powstałego wskutek wypadku w zatrudnieniu lub choroby zawodowej,

700 zł dla rent inwalidzkich II grupy z tytułu inwalidztwa powstałego wskutek wypadku w zatrudnieniu lub choroby zawodowej albo pozostającego w związku ze służbą wojskową,

470 zł dla rent rodzinnych po pracownikach zmarłych wskutek wypadku w zatrudnieniu lub choroby zawodowej albo po żołnierzach lub inwalidach zmarłych w związku ze służbą wojskową.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do rent, o których mowa w §§ 3 i 4 uchwały nr 328.

§ 2. Przy przyznawaniu i wypłacie rent, o których mowa w § 1, stosuje się odpowiednio przepisy uchwały nr 328.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 sierpnia 1966 r.

Prezes Rady Ministrów: w z. F. Wąsiołka

UCHWAŁA Nr 236 RADY MINISTRÓW

z dnia 2 sierpnia 1966 r.

w sprawie podwyższenia zasiłku szpitalnego.*(Monitor Polski z dnia 10 sierpnia 1966 r. Nr 40, poz. 204)*

Rada Ministrów w porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych uchwala, co następuje:

§ 1. Zasiłki szpitalne z ubezpieczenia społecznego na wypadek choroby i macierzyństwa podwyż-

sza się z 14% na 25% podstawy wymiaru zasiłku chorobowego i z 20% na 30% tej podstawy.

§ 2. Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 września 1966 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 27 maja 1966 r.

w sprawie zasad stosowania w zakładach społecznych służby zdrowia i w zakładach pomocy społecznej odpowiednich szczebli tabeli stawek wynagrodzenia podstawowego niższego personelu pomocniczo-lekarskiego.

(Dziennik Ustaw z dnia 10 czerwca 1966 r. Nr 20, poz. 133)

Na podstawie art. 24 i 31 ust. 2 ustawy z dnia 28 października 1948 r. o zakładach społecznych służby zdrowia i planowej gospodarce w służbie zdrowia (Dz. U. Nr 55, poz. 434, z 1950 r. Nr 36, poz. 327, z 1951 r. Nr 1, poz. 2 i z 1955 r. Nr 11, poz. 67) oraz § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 27 maja 1966 r. w sprawie wynagradzania niższego personelu pomocniczo-lekarskiego (Dz. U. Nr 20, poz. 126), zwanego w dalszym ciągu „rozporządzeniem”, zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. W zależności od szczególnych warunków pracy ustala się w myśl rozporządzenia 6 szczebli stawek wynagrodzenia podstawowego A, B, C, D, E i F.

2. Stawki według szczebla „A” stosuje się do wynagrodzenia pracowników zatrudnionych w zakładach (komórkach organizacyjnych zakładów), w których pracownikom nie przysługuje wynagrodzenie podstawowe według pozostałych szczebli tabeli.

3. Stawki według szczebla „B” stosuje się do wynagrodzenia salowych zatrudnionych na oddziałach (salach) dla dzieci lub noworodków, w domach małych dzieci, w żłobkach, z wyjątkiem żłobków sezonowych, oraz w prewentoriach dla dzieci do lat 3.

4. Stawki według szczebla „C” stosuje się do wynagrodzenia pracowników zatrudnionych w zakładach (pracowniach) rentgenologicznych lub fizjoterapeutycznych.

5. Stawki według szczebla „D” stosuje się do wynagrodzenia pracowników zatrudnionych w zakładach lub komórkach skórno-wenerologicznych.

6. Stawki według szczebla „E” stosuje się do wynagrodzenia:

1) pracowników zatrudnionych:

a) w szpitalach, klinikach i oddziałach (pododdziałach, przy łóżkach wydzielonych na odrębnych salach) zakaźnych,

b) w zakładach lub komórkach organizacyjnych przeznaczonych wyłącznie dla chorych na gruźlicę,

jaglicę, choroby psychiczne lub epilepsję albo dla rehabilitowanych po przebytej chorobie Heinego-Medina bądź Little'a, jeżeli swoje podstawowe obowiązki wykonują w pomieszczeniach, w których przebywają tacy chorzy,

c) w zakładach, w których praca jest połączona z narażeniem na działanie promieni radu lub innych ciał promieniotwórczych,

d) w Lecznicy Ministerstwa Zdrowia i Opieki Społecznej,

e) w Instytucie Gruźlicy,

f) w ambulatoriach (ambulansach, kolumnach) ruchomych, jeżeli do ich podstawowych obowiązków należy uczestniczenie w zespołach wyjazdowych,

g) w pracowniach bakteriologicznych, chemiczno-analitycznych, serologicznych, chemicznych, schorzeń jelitowych, parazytologicznych lub cytologicznych, jeżeli swoje podstawowe obowiązki wykonują w pomieszczeniach, w których są prowadzone badania, lub w zmywalni szkła laboratoryjnego,

h) w stacjach pogotowia ratunkowego przy wykonywaniu czynności z zakresu działalności podstawowej,

i) w zakładach specjalnych pomocy społecznej dla umysłowo niedorozwiniętych, psychicznie chorych chłopców lub dzieci głęboko niedorozwiniętych umysłowo,

j) w zakładach (pracowniach) anatomopatologicznych, w prosektoriach albo w zakładach medycyny sądowej, jeżeli swoje podstawowe obowiązki wykonują w pomieszczeniach, w których są prowadzone badania,

k) w pracowniach suchej plazmy — jeżeli swoje podstawowe obowiązki wykonują w pomieszczeniach, w których odbywa się produkcja suchej plazmy, lub w zmywalni szkła laboratoryjnego;

2) dezynfektorów;

3) salowych i noszowych zatrudnionych na oddziałach dla wcześniaków, oddziałach neurologicznych i neurochirurgicznych szpitali i klinik albo

w zakładach dla dzieci głęboko upośledzonych lub dzieci kalekich.

7. Stawki według szczebla „F” stosuje się do wynagrodzenia:

1) pracowników zatrudnionych w stacjach sanitarno-epidemiologicznych, stacjach sanitarnych kolei państwowych, kolumnach sanitarnych i zakładach dezynfekcyjno-kąpielowych oraz w instytutach stanowiących aparat naukowo-badawczy służby sanitarno-epidemiologicznej — przy wykonywaniu czynności z zakresu działalności podstawowej;

2) salowych i noszowych, zatrudnionych:

a) na oddziałach psychiatrii sądowej,

b) w szpitalach, klinikach i sanatoriach psychiatrycznych, na oddziałach (pododdziałach, przy łóżkach wydzielonych na odrębnych salach) przeznaczonych dla chorych na gruźlicę.

§ 2. 1. Pracownik zatrudniony w zakładzie, w którym określony wyższy szczebel stawek przysługuje tylko w niektórych komórkach, ma prawo do wynagrodzenia według stawek tego szczebla, jeżeli podstawowym miejscem jego zatrudnienia jest komórka, w której dany szczebel się stosuje.

2. W razie przejścia do pracy w innej komórce organizacyjnej zakładu zmienia się odpowiednio według właściwego szczebla wynagrodzenie podstawowe pracownika. Zmienione wynagrodzenie podstawowe według stawki wyższego szczebla pracownik otrzymuje z dniem pierwszym miesiąca po nabyciu

uprawnień do tej stawki. Przejście do stawki niższej następuje z zachowaniem ustawowego okresu wypowiedzenia.

3. Obowiązek wypowiadania stawki wynagrodzenia podstawowego nie dotyczy wypadków, w których pracownik został zaszeregowany do wyższego szczebla wynagrodzenia na podstawie decyzji o przesunięciu do innej komórki organizacyjnej na czas ściśle określony. Czasowe przesunięcie, o którym mowa wyżej, nie może przekraczać okresu 3 miesięcy.

4. W razie przesunięcia w myśl obowiązujących przepisów kobiety ciężarnej do pracy lżejszej lub nieszkodliwej dla zdrowia, wynagrodzenie przysługujące takiej kobiecie nie może być zmniejszone do czasu ukończenia przerwy w pracy w związku z porodem.

§ 3. W zakresie uregulowanym niniejszym rozporządzeniem traci moc zarządzenie Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej z dnia 12 grudnia 1958 r. w sprawie wysokości dodatków specjalnych dla pracowników służby zdrowia i zakładów pomocy społecznej w warunkach uciążliwych lub szkodliwych dla zdrowia oraz zasad wypłacania tych dodatków (Monitor Polski Nr 96, poz. 522).

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 czerwca 1966 r.

Minister Zdrowia i Opieki Społecznej: *J. Sztachelski*

90

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 27 maja 1966 r.

w sprawie zasad stosowania w zakładach społecznych służby zdrowia, w kolumnach transportu sanitarnego, w zakładach pomocy społecznej i w zakładach rehabilitacji zawodowej inwalidów odpowiednich szczebli tabeli stawek wynagrodzenia pracowników gospodarczych, pracowników obługowych, pracowników zatrudnionych przy pilnowaniu i pracowników służby technicznej.

(Dziennik Ustaw z dnia 10 czerwca 1966 r. Nr 20, poz. 134)

Na podstawie art. 24 i 31 ust. 2 ustawy z dnia 28 października 1948 r. o zakładach społecznych służby zdrowia i planowej gospodarce w służbie zdrowia (Dz. U. z 1948 r. Nr 55, poz. 434, z 1950 r. Nr 36, poz. 327, z 1951 r. Nr 1, poz. 2 i z 1955 r. Nr 11, poz. 67) oraz § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 27 maja 1966 r. w sprawie wynagradzania pracowników gospodarczych, pracowników obsługowych, pracowników zatrudnionych przy pilnowaniu i pracowników służby technicznej, zatrudnionych w zakładach społecznych służby zdrowia, w kolumnach transportu sanitarnego, w zakładach pomocy społecznej i w zakładach rehabilitacji zawodowej inwalidów (Dz. U. Nr 20, poz. 127), zwanego w dalszym ciągu „rozporządzeniem Rady Ministrów”, zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. W zależności od szczególnych warunków pracy ustala się w myśl rozporządzenia 5 szczebli stawek wynagrodzenia podstawowego A, B, C, D i E.

2. Stawki według szczebla „A” stosuje się do wynagrodzenia pracowników zatrudnionych w zakła-

dach (komórkach organizacyjnych zakładów), w których pracownikom nie przysługuje wynagrodzenie według pozostałych szczebli tabeli.

3. Stawki według szczebla „B” stosuje się do wynagrodzenia sprzątaczek zatrudnionych w pracowniach fizjoterapeutycznych.

4. Stawki według szczebla „C” stosuje się do wynagrodzenia pracowników wymienionych w § 1 rozporządzenia Rady Ministrów (z wyjątkiem pracowników służby technicznej) zatrudnionych:

1) w zakładach lub komórkach organizacyjnych skórno-wenerologicznych,

2) w stacjach sanitarno-epidemiologicznych, kolumnach sanitarnych, w zakładach sanitarnych, jeżeli nie są one wymienione w ust. 6.

5. Stawki według szczebla „D” stosuje się do wynagrodzenia:

1) pracowników wymienionych w § 1 rozporządzenia Rady Ministrów (z wyjątkiem pracowników służby technicznej), zatrudnionych:

a) w szpitalach, klinikach i oddziałach (pododdziałach, przy łózkach wydzielonych na odrębnych salach) zakaźnych,

b) w zakładach lub komórkach organizacyjnych przeznaczonych wyłącznie dla chorych na gruźlicę, jaglicę, choroby psychiczne lub epilepsję,

c) w zakładach lub komórkach organizacyjnych przeznaczonych wyłącznie dla rehabilitowanych po przebytej chorobie Heinego-Medina bądź dla osób z zespołem Little'a, jeżeli swoje podstawowe obowiązki wykonują w pomieszczeniach, w których przebywają tacy chorzy,

d) w zakładach, w których praca jest połączona z narażeniem na działanie promieni radu lub innych ciał promieniotwórczych,

e) w Lecznicy Ministerstwa Zdrowia i Opieki Społecznej,

f) w Instytucie Gruźlicy,

g) w ambulatoriach (ambulansach, kolumnach) ruchomych, jeżeli do ich podstawowych obowiązków należy uczestniczenie w zespołach wyjazdowych,

h) w zakładach (pracowniach) anatomopatologicznych, prosektoriach oraz zakładach medycyny sądowej, w pracowniach bakteriologicznych, chemiczno-analitycznych, serologicznych, chemicznych, schorzeń jelitowych, parazytologicznych lub cytologicznych — jeżeli swoje podstawowe obowiązki wykonują w pomieszczeniach, w których są prowadzone badania, lub w zmywalni szkła laboratoryjnego,

i) w zakładach specjalnych pomocy społecznej dla umysłowo niedorozwiniętych, psychicznie chorych chronicznie lub dzieci głęboko niedorozwiniętych umysłowo,

j) w pracowniach (zakładach) rentgenologicznych — jeżeli w czasie wykonywania swych podstawowych obowiązków są narażeni na działanie promieni Roentgena,

k) w zakładach rehabilitacji zawodowej inwalidów przy sanatoriach przeciwgruźliczych,

2) pracowników służby technicznej, zatrudnionych w zakładach opieki zdrowotnej zamkniętej, w których skład wchodzi komórki organizacyjne przeznaczone wyłącznie dla chorych zakaźnie, chorych na gruźlicę lub chorych psychicznie, jeżeli do podstawowych czynności tych pracowników należy konserwacja i naprawa instalacji i urządzeń świetlnych, ogrzewniczych lub wodno-kanalizacyjnych.

6. Stawki według szczebla „E” stosuje się do wynagrodzenia:

1) pracowników wymienionych w § 1 rozporządzenia Rady Ministrów (z wyjątkiem pracowników służby technicznej), zatrudnionych:

a) w stacjach sanitarno-epidemiologicznych, kolumnach sanitarnych, zakładach sanitarnych oraz w instytutach stanowiących aparat naukowo-badawczy służby sanitarno-epidemiologicznej:

(i) w pralni — jeżeli mają styczność z brudną bielizną,

(ii) w kąpielisku, jeżeli są zatrudnieni przy obsłudze osób korzystających z kąpeli,

(iii) w charakterze sprzątaczek oraz hodowców zwierząt doświadczalnych,

b) sprzątaczek zatrudnionych w szpitalach (sanatoriach) psychiatrycznych, na oddziałach (pododdziałach, przy łózkach wydzielonych na odrębnych salach) przeznaczonych dla chorych na gruźlicę,

c) sprzątaczek zatrudnionych na oddziałach psychiatrii sądowej,

2) pracowników służby technicznej zatrudnionych:

a) przy konserwacji urządzeń sanitarnych w stacjach sanitarno-epidemiologicznych, stacjach sanitarnych kolei państwowych, kolumnach sanitarnych i zakładach dezynfekcyjno-kąpielowych,

b) w szpitalach, oddziałach i klinikach zakaźnych oraz zakładach i komórkach organizacyjnych przeznaczonych wyłącznie dla chorych na gruźlicę,

c) w zakładach lub komórkach organizacyjnych opieki zdrowotnej zamkniętej przeznaczonych wyłącznie dla chorych psychicznie lub dla chorych na jaglicę,

d) w zakładach, w których praca jest połączona z narażeniem na działanie promieni radu lub innych ciał promieniotwórczych,

e) w ambulatoriach (ambulansach, kolumnach) ruchomych, jeżeli do ich podstawowych czynności należy uczestniczenie w zespołach wyjazdowych,

f) w zakładach (pracowniach) anatomopatologicznych (prosektoriach), zakładach medycyny sądowej oraz pracowniach bakteriologicznych, chemiczno-analitycznych i serologicznych, jeżeli swoje podstawowe obowiązki wykonują w pomieszczeniach, w których są prowadzone badania,

g) w pracowniach (zakładach) rentgenologicznych, jeżeli swoje podstawowe obowiązki wykonują w pomieszczeniach, w których znajdują się aparaty Roentgena, oraz podczas czynności tych aparatów,

h) w Lecznicy Ministerstwa Zdrowia i Opieki Społecznej,

i) w Instytucie Gruźlicy,

j) w zakładach lub komórkach organizacyjnych opieki zdrowotnej zamkniętej przeznaczonych wyłącznie dla chorych psychicznie lub dla chorych na jaglicę, jeżeli swoje podstawowe obowiązki wykonują w pomieszczeniach, w których przebywają tacy chorzy.

§ 2.1. Pracownik zatrudniony w zakładzie, w którym określony wyższy szczebel stawek przysługuje tylko w niektórych komórkach, ma prawo do wynagrodzenia według stawek tego szczebla, jeżeli podstawowym miejscem jego zatrudnienia jest komórka, w której stosuje się dany szczebel.

2. W razie przejścia do pracy w innej komórce organizacyjnej zakładu zmienia się odpowiednio według właściwego szczebla wynagrodzenie podstawowe pracownika. Zmienione wynagrodzenie podstawowe według stawki wyższego szczebla pracownik otrzymuje z dniem pierwszym miesiąca po nabyciu uprawnień do tej stawki. Przejście do stawki niższej następuje z zachowaniem ustawowego okresu wypowiedzenia.

3. Obowiązek wypowiedzenia stawki wynagrodzenia podstawowego nie dotyczy wypadków, w których pracownik został zaszeregowany do wyższego szczebla wynagrodzenia na podstawie decyzji o przesunięciu do innej komórki organizacyjnej na czas ściśle określony. Czasowe przesunięcie, o którym mowa wyżej, nie może przekraczać okresu 3 miesięcy.

4. W razie przesunięcia w myśl obowiązujących przepisów kobiety ciężarnej do pracy lżejszej lub nieszkodliwej dla zdrowia, wynagrodzenie przysługujące takiej kobiecie nie może być zmniejszone

do czasu ukończenia przerwy w pracy w związku z porodem.

§ 3. Traci moc zarządzenie Ministra Zdrowia z dnia 25 sierpnia 1959 r. w sprawie wysokości dodatków specjalnych dla pracowników gospodarczych i obsługi, zatrudnionych w zakładach społecznych służby zdrowia i zakładach pomocy społecznej w

warunkach uciążliwych lub szkodliwych dla zdrowia, oraz zasad wypłacania tych dodatków (Monitor Polski Nr 76, poz. 406).

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 czerwca 1966 r.

Minister Zdrowia i Opieki Społecznej: J. Sztachelski

91

ZARZĄDZENIE Nr 53 PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 3 sierpnia 1966 r.

w sprawie wypłaty rent rencistom będącym inżynierami lub technikami.

(Monitor Polski z dnia 10 sierpnia 1966 r. Nr 40, poz. 206)

Na podstawie § 3a ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 6 maja 1958 r. w sprawie zawieszania prawa do renty oraz zasad wypłacania inwalidzkiej renty wyrównawczej (Dz. U. z 1958 r. Nr 26, poz. 111, z 1962 r. Nr 24, poz. 110 i Nr 43, poz. 205, z 1965 r. Nr 26, poz. 174 oraz z 1966 r. Nr 29, poz. 176), zwanego dalej „rozporządzeniem”, zarządza się, co następuje:

§ 1. Rencistom będącym inżynierami, zatrudnionym w przedsiębiorstwach gospodarki uspołecznionej, w biurach konstrukcyjnych i technologicznych oraz w instytutach naukowo-badawczych na stanowiskach wymagających kwalifikacji inżyniera albo wykonującym dla tych zakładów prace na podstawie umów zlecenia lub umów o dzieło z zakresu wymagającego takich kwalifikacji, nie zawiesza się prawa do rent, jeżeli osiągają zarobki lub dochody nie przekraczające kwot określonych w § 3a ust. 1 i 2 rozporządzenia.

§ 2. Rencistom będącym technikami, zatrudnio-

nym w zakładach pracy, o których mowa w § 1, na stanowiskach wymagających kwalifikacji technika albo wykonującym dla tych zakładów prace na podstawie umów zlecenia lub umów o dzieło z zakresu wymagającego takich kwalifikacji nie zawiesza się prawa do rent, jeżeli osiągają zarobki lub dochody nie przekraczające kwot określonych w § 3a ust. 1 i 2 rozporządzenia i jeżeli rencista wykonywał zawód technika przez co najmniej 20 lat, a przed uzyskaniem prawa do renty zajmował przez co najmniej 10 lat samodzielne lub kierownicze stanowisko w zakresie posiadanej specjalności w powyższych zakładach pracy.

§ 3. Wykonanie zarządzenia porucza się Przewodniczącemu Komitetu Pracy i Płac w porozumieniu z Przewodniczącym Komitetu Nauki i Techniki.

§ 4. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

92

WYJAŚNIENIE Nr 1 KOMITETU PRACY I PŁAC

z dnia 1 marca 1966 r.

w sprawie wykładni i stosowania art. 16 ust. 3 ustawy z dnia 2 lipca 1924 r. w przedmiocie pracy młodocianych i kobiet (Dz. U. z 1948 r. Nr 27, poz. 182).

(Dziennik Urzędowy Komitetu Pracy i Płac z dnia 30 maja 1966 r. Nr 2, poz. 3)

Na podstawie art. 3 pkt 9 ustawy z dnia 13 kwietnia 1960 r. o utworzeniu Komitetu Pracy i Płac oraz o zmianach właściwości w dziedzinie ubezpieczeń społecznych, rent, zaopatrzeń i opieki społecznej (Dz. U. Nr 20, poz. 119) — Komitet Pracy i Płac w porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych wyjaśnia, co następuje:

Zgodnie z przepisem art. 16 ust. 3 ustawy z dnia 2 lipca 1924 r. w przedmiocie pracy młodocianych i kobiet (Dz. U. z 1948 r. Nr 27, poz. 182) umowa o pracę z kobietą, która pracuje w danym zakładzie pracy przynajmniej od trzech miesięcy, nie może być wypowiedziana ani rozwiązana tak w całym okresie ciąży, jak i w czasie przerwy w pracy po porodzie.

W związku z wejściem w życie przepisów art. 16

ust. 1 dekretu z dnia 18 stycznia 1956 r. o ograniczeniu dopuszczalności rozwiązywania umów o pracę bez wypowiedzenia oraz o zabezpieczeniu ciągłości pracy (Dz. U. Nr 2, poz. 11 z późn. zm.), określających warunki zachowania ciągłości pracy w razie przejścia pracownika do innego zakładu pracy, wyżej omówione zasady, określone w art. 16 ust. 3 ustawy w przedmiocie pracy młodocianych i kobiet należy rozumieć w ten sposób, że do trzymiesięcznego okresu pracy, wymaganego przy stosowaniu zakazu wypowiedziania lub rozwiązywania stosunku pracy z kobietą w stanie ciąży, należy zaliczać także okresy pracy w poprzednich zakładach pracy, jeżeli przy zmianie zatrudnienia została zachowana ciągłość pracy.

Przewodniczącą Komitetu Pracy i Płac: A. Burski

Wydawnictwo Związkowe CRZZ — Warszawa, ul. Kopernika 36/40

WARUNKI PRENUMERATY:

Prenumeratę na kraj przyjmują urzędy pocztowe, listonosze oraz Oddziały i Delegatury „Ruch”. Można również dokonywać wpłat na konto PKO Nr 1-6-100020 — Centrala Kolportażu Prasy i Wydawnictw „Ruch” Warszawa, ul. Wronia 23. Prenumeraty przyjmowane są do 10 dnia miesiąca poprzedzającego okres prenumeraty.

Cena prenumeraty: kwartalnie — zł 10.—, półrocznie — zł 20.—, rocznie — zł 40.—

Prenumeratę na zagranicę, która jest o 40% droższa — przyjmuje Biuro Kolportażu Wydawnictw Zagranicznych „Ruch” Warszawa, ul. Wronia 23, tel. 20-46-88; konto PKO Nr 1-6-100024.

Egzemplarze numerów zdezaktualizowanych można nabywać w Punkcie Wysyłkowym Prasy Archiwalnej „Ruch” Warszawa, ul. Nowowiejska 15/17, konto PKO Nr 114-66-700044 VII O/M Warszawa.

Drukarnia Wydawnictwa Związkowego CRZZ. Papier gazetowy kl. VII, 50 g. Objętość ark. wyd. 7,9, ark. druk. 4,5
Zam. 533/771/66. 20.900. M-30.